

Aan

**Gerechtshof Leeuwarden
Strafsector/artikel 12 resp. 13 Sv
Wilhelminaplein 1
8911 BS Leeuwarden**

Oss, 4 november 2009

Betreft: Klaagschrift op grond van art 12/13

Geachte President,

Hiermee willen wij, R. Beetz, W. Dankbaar en P. Boswijk, bij uw Gerechtshof te Leeuwarden een klaagschrift indienen op grond van de artikelen 12 resp. 13 van het Wetboek van Strafvordering tegen de weigering van mr. H.M.P. Hillenaar, Hoofdofficier van Justitie te Breda om vervolging in te stellen tegen mr. W.B.M. Tomesen, Hoofdofficier van Justitie van Zwolle-Lelystad en mevr. A. Roelofs, korpschef van Noord- en Oost-Gelderland te Apeldoorn [productie 1]. De aangifte tegen mevr. Roelofs is ingediend per brief van 16 januari 2009 [productie 2] aan mr. Goossens, Hoofdofficier van Justitie te Zutphen, en die tegen mr. Tomesen per e-mail en brief van 9 februari 2009 [productie 3].

Onze klacht is mede gericht tegen het sepot van al onze eerdere aangiften en die van de heer mr. E. Louwes die zijn verzameld op <http://deventermoordzaak.com/> en zeer specifiek de aangifte van 8 oktober 2007 [productie 4] en het sepot ervan van 18 januari 2008 [productie 5].

Sinds september 2006 zijn er ernstige aanwijzingen van malversaties, gepleegd door politiemedewerkers uit het corps Noord-oost Gelderland en onder verantwoordelijkheid van medewerkers van het Openbaar Ministerie, in een uitgevoerd handschriftonderzoek tijdens het oriënterende vooronderzoek in de Deventer moordzaak. Deze aanwijzingen hebben, voorafgegaan door een aangifte van de heer Louwes van 6 december 2006 [productie 6] en afgewezen door de hoofdofficier van justitie en tevens hoofdverantwoordelijke voor het onderzoek mr. A. Vast [productie 7], geleid tot diverse aangiften, zoals de hier bovengenoemde [productie 5] tegen hoofdofficier A. Vast, officier H. van der Meijden en de Voorzitter van het College van procureurs-generaal, H. Brouwer. Al deze aangiften zijn behandeld door mr. Vast en door zijn opvolger mr. Tomesen en zijn alle in onze ogen volkomen ten onrechte geseponed. Wij stellen dat zowel de korpschef als de hoofdofficier al langere tijd op de hoogte zijn van het feit dat er gefraudeerd is met het handschriftonderzoek en er valsheid in bijzondere geschrifte is gepleegd in onder ambtseed opgemaakte processen-verbaal en dat zij daar geen aangifte van hebben gedaan, noch enig serieus onderzoek naar onze aangiften en klachten hebben uitgevoerd.

Dit beeld wordt nog versterkt doordat het Openbaar Ministerie een spreekverbod heeft opgelegd aan de betrokken medewerkers en hun persvoorlichting, zodat alle vragen van ons en van journalisten betreffende deze zaak uitsluitend bij mr. Tomesen terecht komen. Vragen die daarna nooit beantwoord worden. Voorafgaande aan het spreekverbod eind 2006 hebben genoemde politiemedewerkers eerst nog vrijelijk hun betrokkenheid tegenover derden ontkend. Korpschef Roelofs heeft per brief [productie 8] met strafrechtelijke stappen gedreigd indien de betrokken medewerkers nog langer door ons benaderd zouden worden.

Mede omdat de argumentatie van de diverse septs in strijd is met de feiten en geen antwoorden geeft op de aanwijzingen voor fraude, blijft bij veel burgers de onrust over deze vermeende fraude bestaan. Toen ook journalisten kritische vragen stelden heeft het Openbaar Ministerie in oktober 2008 besloten tot een nader onderzoek door de Rijksrecherche. Dit onderzoek gebeurde, nota bene, onder aansturing en verantwoordelijkheid van de door ons aangeklaagde hoofdofficier mr. Tomesen, waardoor absoluut gesteld kan worden dat dit onderzoek niet onafhankelijk is geweest. In een persbericht van het Openbaar Ministerie van 23 januari 2009 [productie 9], nadat het grootste deel van het onderzoek door de Rijksrecherche reeds was afgerond, bevestigde het Openbaar Ministerie het bestaan van het onderzoek en noemde als reden "om de onrust bij burgers weg te nemen". In een brief aan mr. Tomesen [productie 10] hebben wij op 4 februari verzocht het onderzoek, dat vooral ten behoeve van ons, uitgevoerd werd, op verifieerbare wijze uit te voeren. Hierop is nooit gereageerd, behoudens dat uit de groep verontruste burgers twee woordvoerders, de heren Beetz en Dankbaar, door de Rijksrecherche uitgenodigd zijn voor een verhoor.

Ondanks dat het overgrote deel van de verhoren al in december 2008 gevoerd waren, bleef publicatie van het rapport uit. Pas nadat de vaste Kamercommissie van de Tweede Kamer een brief van ons op 1 juli 2009 aan de minister heeft voorgelegd met verzoek tot een reactie, kwam op 2 juli het Openbaar Ministerie met een persverklaring en een samenvatting [productie 11]. Het rapport wordt echter niet aan ons beschikbaar gesteld. Desalniettemin zijn wij via andere wegen in het bezit gekomen van delen van het rapport en constateren dat de conclusies die in het persbericht door het Openbaar Ministerie genoemd zijn in strijd zijn met de inhoud van het rapport. Zo wordt daarin een hypothese uit het Rijksrecherche rapport, die gebaseerd is op een aantoonbare onwaarheid en die op geen enkel feit of verklaring berust, tot waarheid verheven. Een "waarheid" die bovendien de schrijftest zelf compleet ongeldig zou maken omdat daarmee het protocol van het NFI met voeten zou zijn getreden. Nader onderzoek naar die hypothese is volgens het rapport in overleg met mr. Tomesen niet uitgevoerd. Verzoeken aan het Openbaar Ministerie om het persbericht van 2 juli 2009 te rectificeren zijn evenmin gehonoreerd, met het argument dat wij, de klagende burgers, niet in onze persoonlijke belangen zijn geschaad, eenvoudig omdat wij niet met name genoemd worden in het persbericht. Het is echter wel klip en klaar dat het Rijksrecherche onderzoek naar aanleiding van onze klachten is uitgevoerd. Nadat de woordvoester van mr. Tomesen in twee telefoongesprekken [productie 12] met een journalist van de NOS een groot aantal aantoonbare nieuwe leugens probeerde te verkopen hebben zowel mr. Brouwer als mr. Tomesen laten weten geen enkele mededeling meer te doen over deze zaak tegen wie dan ook [productie 13].

Het sepot van mr. Hillenaar [productie 1] is mede gebaseerd op bovengenoemd Rijksrechercherapport. Hij stelt dat het Rijksrechercheonderzoek geen aanwijzingen heeft opgeleverd voor de verdenking dat er bij de uitvoering van - en het onderzoek naar - de schrijfproeven een strafbaar feit is gepleegd. Zoals wij hierboven al hebben proberen duidelijk te maken, is de conclusie van het Openbaar Ministerie dat de Rijksrecherche geen strafbare feiten heeft geconstateerd slechts juist door het feit dat alle mogelijke aanwijzingen van fraude niet nader door de Rijksrecherche zijn onderzocht. Bovendien heeft het Openbaar Ministerie in het persbericht van 23 januari expliciet aangegeven dat de Rijksrecherche onderzoek geen strafrechtelijk onderzoek was, maar slechts een feiten onderzoek. De vraag naar wel of niet gepleegde strafbare feiten door politie en/of justitie is dus beantwoord door het Openbaar Ministerie n.a.v. de geconstateerde feiten. De conclusie van het Openbaar Ministerie kunnen wij niet delen gezien de vele vragen die het rapport oproepen en de constatering van de Rijksrecherche dat ook zij daar geen antwoord op hebben.

In het Rijksrechercheonderzoek zijn op diverse punten de verklaringen van de getuigen tegenstrijdig zonder dat daar nader onderzoek naar gedaan is. Belangrijker is dat er twee gigantische problemen zijn geconstateerd.

1. In de belangrijkste schrijfproef N2 van mevrouw Wittermans, de vriendin van zogenoemde "klusjesman", ontbreken stukken tekst. Mevr. Wittermans verklaart en ondersteunt dat met aantekeningen in haar agenda van kort na het afnemen van de proef dat zij een fout heeft gemaakt door op de achterzijde van het eerste blad door te hebben geschreven, terwijl de Rijksrecherche constateert dat er niets op de achterzijde staat. Dit wijst of op een leugen van mevr. Wittermans of op het feit dat justitie met de schrijfproeven van mevrouw Wittermans gefraudeerd heeft. In beide gevallen geeft dit echter nog steeds geen verklaring voor het ontbreken van de teksten.
2. Uit de processen-verbaal van de politie uit 2006 en andere documenten van de schrijfproeven blijkt dat er al op 30 maart 2006 een schrijfproef gehouden is om 11 uur en om 15 uur. Dit terwijl uit het Rijksrecherche onderzoek blijkt dat de leider van de schrijfproeven pas op 30 maart om 11 uur geïnstrueerd is in Zwolle, waarna hij nog de nodige voorbereidende handelingen moest doen. Hieruit blijkt onomstotelijk dat er in april 2006 valselijk processen-verbaal zijn opgemaakt. De Rijksrecherche en ook het Openbaar Ministerie kunnen geen verklaringen geven voor deze onjuiste PV's.

ad 1

Slechts op een enkel punt wordt er gerefereerd aan mogelijke fraude:

8.2 ad3... Dit bevestigt naar het oordeel van ons verbalisanten dat tijdens de schrijfproef van mevrouw Wittermans abusievelijk enkele verschrijvingen hebben plaatsgevonden maar geeft geen voeding aan een eventuele verdenking van frauduleus handelen.

Deze conclusie van de Rijksrecherche is op geen enkele feitelijke bevinding gebaseerd. In het hele rapport is geen enkele "abusievelijke verschrijving" vastgesteld. Mevrouw Wittermans verklaart wel, en "bewijst" dat zelfs met aantekeningen uit haar agenda van 2006, dat zij foutief op de achterzijde van blad 1 heeft geschreven. De Rijksrecherche heeft echter geconstateerd en zwart op wit vastgelegd dat er niets op de achterzijde staat. Voor deze ernstige tegenstrijdigheid is geen verklaring gegeven, behoudens de

eerder genoemde onmogelijke hypothese. Deze hypothese komt er kort gezegd op neer dat mevr. Wittermans, toen door de politieman was vastgesteld dat zij foutief op de achterkant had geschreven - de hele bladzijde heeft moeten overschrijven, teneinde deze fout te "herstellen". Daarbij zou zij vergeten zijn om de tekst die zij aanvankelijk op de achterkant had geschreven, op te schrijven op de nieuwe bladzijde. Afgezien van het feit dat dit uitdrukkelijk tegen de NFI richtlijnen is - want er mag niet worden overgeschreven, er moet worden gedictieerd - wordt dit scenario tegengesproken door alle drie getuigen die daarbij aanwezig waren, te weten mevr. Wittermans, haar advocaat Mr. Vlug en de dicterende rechercheur Van Roemburg. Er is in overleg met mr. Tomesen besloten dat ook niet verder te onderzoeken. In het voornoemde persbericht wordt deze onmogelijke hypothese halfslachtig aangestipt, zonder hem nader uit leggen, maar wel als waarheid gepresenteerd. Bovendien wordt in het persbericht de verklaring van mevr. Wittermans dat zij op de achterkant heeft geschreven als voldongen feit gebracht, terwijl de vaststelling van de Rijksrecherche dat dit niet het geval is niet vermeld wordt. Wij kunnen dit niet anders zien dan als misleiding met kwade opzet.

En dit is tenminste opmerkelijk gezien de opmerking van de Rijksrecherche in de volgende passage van het rapport dat wij eigenlijk niet mochten lezen:

7.10.1 Hypotheses (.....) Het feit dat er een passage ontbrak in de door mevrouw Wittermans geschreven schrijfproef zou ook de basis kunnen vormen voor de hypothese met een frauduleuze strekking zoals is verondersteld door de heren Dankbaar en Beetz. In dit verband wordt geattendeerd op (...).

Dit citaat vervolgt met een uiteenzetting van een vervolgonderzoek naar het handschrift (de M-serie), dat verder nergens in het rapport wordt vermeld of bij de verhoren ter sprake is geweest. Het "verband" waarop "geattendeerd" is blijft daarmee volkomen onduidelijk. Verder verklaart de Rijksrecherche:

De getuige Fagel (NFI) verklaarde eerder reeds dat de ontbrekende passage geen consequenties zou hebben gehad voor de uitslag. De veronderstelling dat deze ontbrekende passage een aanwijzing zou zijn voor vervalsing, is naar het oordeel van ons verbalisanten, niet bevestigd.

De Rijksrecherche concludeert hier dus dat het enkele feit dat het NFI niet gehinderd is door het ontbreken van de tekst er daarom niet gefraudeerd zou zijn. De Rijksrecherche heeft blijkbaar niet kunnen bedenken of willen accepteren dat het NFI wel eens misleid zou kunnen zijn met een schrijfproef die door fraude tot stand is gekomen. Opmerkelijk blijft dat er slechts geconstateerd wordt dat "de veronderstelling voor vervalsing niet bevestigd wordt" en dus niet dat de veronderstelling bewezen bezijden de waarheid is; de veronderstelling kan dus nog steeds waar zijn en het rapport bewijst dus helemaal niet dat er niet gefraudeerd is. Iets wat het Openbaar Ministerie iedereen wel wil doen geloven.

Kortom, het feit dat er passages (meer dan één) ontbraken in de schrijfproef N2 had nader moeten worden onderzocht. Er worden in het rapport weliswaar twee hypothesen aangedragen, één voor niet fraude en één voor fraude, maar de eerste wordt door de getuigen en feiten ontkracht en op advies van Tomesen ook niet aan de realiteit getoetst, en de tweede, de fraudehypothese, wordt niet nader onderzocht. In plaats daarvan wordt de eerste hypothese als waarheid geponeerd, terwijl de bewijzen voor de onmogelijkheid

ervan worden achtergehouden. Nu deze hypothese volgens het eigen onderzoek niet waar kan zijn, heeft de niet onderzochte fraudehypothese alleen maar aan kracht gewonnen. Als er niet gezocht wordt naar de door ons gemelde fraude, zal het ook nooit gevonden worden.

ad 2

Zoals gemeld is er dus ook een enorm probleem met betrekking tot de tijdslijnen van de betreffende ambtshandelingen, zoals die vastgelegd zijn in de diverse processen-verbaal. Eén van de rechercheurs, mevrouw Bulder, verbaliseert dat zij op 30 maart 2006 om 11.00 uur 's ochtends te Apeldoorn, de eerste van de vier schrijfproeven (N1) heeft afgenomen. Haar collega waarbij de schrijfproef is afgenomen tekent dan ook voor de datum 30 maart en alle proefformulieren kennen ook de dagtekening 30 maart. Evenzo is geverbaliseerd bij proef N3 om 15.00 uur door rechercheur Schoenmaker. Uit het Rijksrecherche rapport en een proces-verbaal van 7 april 2009 blijkt echter dat Van Roenburg, de leider van het schrijfonderzoek, op dat exacte tijdstip in Zwolle zat om de opdracht van divisiechef Van den Hazel in ontvangst te nemen om de schrijfproeven te organiseren. Van Roenburg verklaart verder dat hij na dat gesprek naar Zutphen is gereden om het NFI-koffertje voor schrijfproeven op te halen en dat hij vervolgens drie rechercheurs en drie proefpersonen is gaan zoeken. Ook verklaart hij dat hij bij alle proeven in hetzelfde kantoor in een aangrenzende ruimte aanwezig is geweest. De Rijksrecherche heeft na onze verhoren, waarin ook wij hebben gewezen op de onmogelijke tijdlijn, nog wel navraag gedaan, maar doet dit af met:

Vermoedelijk is met betrekking tot de beschreven schrijfproef d.d. 30 maart 2006 te 11.00 uur de onjuiste dag en/of tijdstip in het proces-verbaal vermeld.

Uit bovenstaande blijkt dat een onjuiste dag onmogelijk is, maar ook voor een ander tijdstip op die dag is geen ruimte. Daarbij gaan we er nog even aan voorbij dat Van Roenburg van mening was dat hij Van den Hazel in de middag heeft gesproken, hetgeen de tijdlijn nog onmogelijker maakt dan hij al is.

De bevinding is dus dat dit alles onverklaarbaar is en dat geen van de betrokkenen er iets van begrijpt. Wij begrijpen het echter wel als de processen-verbaal valselijk zijn opgemaakt.

Het klaagschrift

Na deze lange uiteenzetting over het Rijksrecherche rapport komen we terug op ons klaagschrift. We hebben het echter opgenomen om aan te geven dat de hoofdofficier van justitie Mr. Hillenaar onze aangifte heeft afgewezen op basis van conclusies uit een rapport, die nooit getrokken hadden mogen worden.

Omdat mr. Hillenaar waarschijnlijk ook wel door had dat het Rijksrecherche rapport een uiterst zwak argument vormde heeft hij de basis van het sepot in een juridische beoordeling gelegd. Hij stelt dat de door ons aangegeven overtreding van artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering geen strafbaar feit oplevert. Hij stelt verder dat het niet nakomen van de aangifteverplichting in de wet niet strafbaar is gesteld, behoudens enkele bijzondere gevallen. Lid 1 van het artikel laat volgens ons echter geen twijfel bestaan aan de strafbaarheid van mevr. Roelofs en van mr. Tomesen, mede omdat de

uitzondering genoemd in lid 3 voor hen niet van toepassing is. Aan de betreffende strafbare feiten, namelijk het eigenlijke frauderen van het handschriftonderzoek zelf, hebben zij zich niet schuldig gemaakt, maar wel aan het verzwijgen en zelfs het actief verhullen daarvan. Daarnaast heeft mr. Tomesen, na het indienen van onze aangifte tegen hem, zich wel degelijk schuldig gemaakt aan het doen van onjuiste berichtgeving over het Rijksrechercheonderzoek en de resultaten daarvan, zoals wij hierboven reeds betoogd hebben.

Nadere achtergrond

Ter beoordeling van ons klaagschrift lijkt het ons belangrijk om u wat nadere achtergrond te geven. Wij willen u duidelijk maken dat de hier beschreven malversaties in de schrijfproevenkwesitie slechts een onderdeel vormt van een patroon van andere malversaties in de Deventer Moordzaak.

Zoals u wellicht weet, is de heer mr. E. Louwes veroordeeld tot 12 jaar in de zogenaamde Deventer moordzaak. Na bemoeienis van het echtpaar Waisvisz en de heer De Hond werd duidelijk dat het politieonderzoek zeer te wensen overliet en dat het Openbaar Ministerie meer dan alleen maar steken had laten vallen. Zo is o.a. aangetoond dat het politiejournaal was aangepast en dat er geen enkele aanwijzing in voorkomt dat er was gerechercheerd op een andere verdachte, de heer M. de Jong, terwijl hem al op 12 oktober 2006 de cautie was gegeven. Diverse stukken en videobanden van hem uit dit onderzoek zijn "zoek geraakt" bij het Openbaar Ministerie. De heer Louwes is dan ook nog immer doende, 10 jaar na dato, om nadere stukken van het Openbaar Ministerie en het NFI te verkrijgen.

De heer Louwes is in eerste aanleg vrijgesproken en door het Hof in Arnhem alsnog veroordeeld. Onder meer op basis van een telefoontje dat was "aangeklikt" aan een paal in Deventer terwijl hij volhield dat hij zich op de A12 bevond. En op basis van een mes dat via een hondengeurproef aan hem werd gekoppeld zonder dat vastgesteld was dat het mes ook het moordwapen was. De telefoongegevens van Louwes (de Timing Advance gegevens) werden door de recherche nooit opgevraagd. Naar recent is gebleken hanteert het Openbaar Ministerie zelfs nog T.A.-gegevens van het jaar 1993 wat in volledige tegenspraak is met de stelling dat deze na drie of zes maanden in 1999 zouden zijn vernietigd.

Door een arrest van uw Hof werd o.a. duidelijk dat talloze hondensorteerproeven, waaronder die van Louwes, ongeldig moesten worden verklaard. Bovendien bleek in 2003 het vermeende moordwapen, een op anderhalve kilometer van PD gevonden mes, bij nader onderzoek het moordwapen niet te kunnen zijn geweest. Iets dat al in 1999 had kunnen en moeten worden vastgesteld. Mede op grond van het arrest van uw Hof heeft de Hoge Raad op 1 juli 2003 tot herziening besloten. De geurproef van het mes moet dus berusten op grote fouten of op manipulatie van dat onderzoek. Als het "moordwapen" door een hond was herkend terwijl daar de geur van Louwes niet aan kan hebben gekleefd was de oorspronkelijke conclusie ernstig foutief of moedwillig vals ingegeven.

Bij het Hof Den Bosch, tijdens het herzieningsproces, werd zeer kort voor de laatste zitting een blouse van het slachtoffer gepresenteerd waarop het DNA van de heer Louwes

was aangetroffen. Opnieuw bij uw Hof, is een procedure aanhangig op grond van artikel 12 resp. 13 Sv. (klacht K08/0027) vanwege een door twee rechercheurs vals opgesteld proces-verbaal inzake het zoekraken en weer vinden van die blouse. Inmiddels is aangetoond dat er grote vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de zogenaamde "chain of custody" van het betreffende stuk van overtuiging. De ene rechercheur was vanaf dag drie in september 1999 door ziekte uit het onderzoek verdwenen maar tekende nog ruim vier jaar later het proces-verbaal zonder zich zelfs te herinneren dat hij die blouse had veiliggesteld. De andere rechercheur meldde in een brief aan de Officier van Justitie dat hij niet wist waar de blouse zich bevond maar verbaliseerde dat later echter wel. Het enkele feit dat het, door het NFI en de technische recherche gehanteerde BPS-nummer (BPSnr. 99-108257) onderweg tussen Raalte en Deventer moest zijn veranderd in een dossiernummer (BPS-nr. 99-550561) bewijst al dat er een aantal valse processen-verbaal moet zijn opgesteld. Dit laatste nummer was immers in 1999 niet bekend aan de technische recherche, noch aan het NFI. Uiteraard afhankelijk van uw uitspraak ter zake, zal blijken of ook hier is gemanipuleerd om de authenticiteit van de blouse tegen beter weten in te "waarborgen".

De heer Louwes verzamelt op dit moment, samen met zijn advocaat, materiaal voor een nieuw herzieningsverzoek bij de Hoge Raad waarin hij o.a. zal bewijzen dat het DNA-bewijs van de sporen op de blouse, tegenover het Hof Den Bosch, is gebaseerd op misleidende en meinedige verklaringen van twee medewerkers van het NFI. In 3 onderzochte controlesporen is het aangetroffen DNA volkomen ten onrechte door deze medewerkers ontkend waardoor de hypothese van het NFI door het Hof min of meer gedwongen werd geaccepteerd. Bovendien is er onwaarheid gesproken over de gehanteerde (standaard) onderzoeksmethode, terwijl gebruik was gemaakt van de zogenaamde Low Copy Number-methode. Tegen een van de betrokken medewerkers loopt bij de rechtbank in Zutphen een onderzoek, waaraan hij niet wenst mee te werken.

Dat herzieningsverzoek bij de Hoge Raad zal eveneens uitwijzen of er inderdaad met opzet niet is gerechercheerd naar de mogelijke andere verdachte en dat het bewijs tegen Louwes op verschillende onderdelen is gemanipuleerd, althans meinedig is gepresenteerd aan het Hof.

Hiermee willen we duidelijk maken dat het niet onaannemelijk is dat er bij het handschriftonderzoek ook frauduleuze handelingen zijn verricht. Indien vast zou komen te staan dat de vriendin van de klusjesman inderdaad de schrijfster is van de twee anonieme briefjes, zoals door een aantal externe handschriftdeskundigen is vastgesteld, valt het vrijwel niet meer vol te houden dat zij en haar vriend niet betrokken zouden zijn bij de moord. Daarmee komt direct al het hierboven genoemde materiaal in heel verdachte hoek te staan. Het was dus voor het Openbaar Ministerie van het aller grootste belang om een negatief onderzoeksresultaat van het NFI terug te ontvangen.

Afsluiting

In het onderhavige klaagschrift willen wij u verzoeken om uw aandacht te richten op de uitvoering van het handschriftonderzoek uit 2006, de consequente weigeringen van het Openbaar Ministerie om aangedragen aanwijzingen en bewijs van malversaties daarin te onderzoeken en de wijze waarop de resultaten van het onderzoek van de Rijksrecherche correct of verdraaid zijn gepresenteerd in het persbericht van het Openbaar Ministerie

van 2 juli jl. Uiteraard vragen wij u tevens om de strafrechtelijke vervolging tegen betrokkenen te verordonneren. Wij beseffen ons weldegelijk het juridische probleem dat zich hierbij voordoet. Uitsluitend het Openbaar Ministerie is gerechtigd een strafrechtelijke vervolging te doen. Dat betekent in dit onderhavige geval dat het Openbaar Ministerie in naam van de heer mr. Brouwer zichzelf moet gaan vervolgen. Dit gegeven kan in een rechtstaat niet betekenen dat leden van het Openbaar Ministerie onschendbaar zouden zijn bij het uitoefenen van hun werkzaamheden. Wij gaan ervan uit dat u als rechtelijke macht, hiervoor de juiste juridische stappen weet te vinden.

Voorts melden wij u dat zowel de heer Brouwer als de heer Tomesen hebben gezinspeeld op de mogelijkheid dat wij juridisch geen belanghebbenden zouden zijn. Dit zien wij wederom als een poging om verdere verantwoording voor hun daden te ontlopen. Wat dat betreft wijzen wij u er, wellicht ten overvloede op dat beide heren ons reeds hebben toegelaten als belanghebbenden in deze zaak. Ten eerste hebben zij onze groep van 71 burgers bij tal van gelegenheden te woord gestaan en onze aangiften en brieven beantwoord. Ten tweede is de behandeling en afwijzing van onze aangifte door de heer Hillenaar reeds een bevestiging van onze belanghebbendheid. Immers, anders had hij deze moeten afwijzen op grond van niet ontvankelijkheid. Ten derde heeft de heer Brouwer in 2008, naar aanleiding van een klacht tegen hem bij de minister, expliciet aan ons nieuwe processen-verbaal doen toekomen van de vier verbalisanten. Ten vierde heeft mr. Brouwer, na ons voortdurende aandringen, in overleg met mr. Tomesen de Rijksrecherche ingeschakeld om onze onrust weg te nemen. Ten vijfde zijn wij bij het Rijksrecherche onderzoek opgeroepen als getuigen. Ten zesde zijn wij naar aanleiding van het Rijksrecherche rapport ook nog uitgenodigd en ontvangen door mr. Tomesen op zijn kantoor om de resultaten van het Rijksrechercheonderzoek te bespreken. Tijdens deze bijeenkomst heeft hij onze vragen allesbehalve bevredigend beantwoord. Dit alles toont dat wij wel degelijke als belanghebbend worden beschouwd. Door juist aan ons de resultaten te onthouden van het - vanwege onze onrust uitgevoerde onderzoek door de Rijksrecherche - miskent het Openbaar Ministerie nu onze directe belangen en miskent het de belangen van elke Nederlander die zich afvraagt of het Openbaar Ministerie zich wel degelijk altijd inzet voor de waarheidsvinding. Het is aan uw Hof om daar klaarheid in te brengen. Wij zullen er verder geen doekjes om winden. Wij menen dat we hier te maken hebben met een aantal leden van het Openbaar Ministerie die zich op strafbare wijze hebben gedragen en vinden het in het belang van elke burger, alsmede in het belang van de rechtsstaat Nederland, dat hier ondubbelzinnig duidelijkheid in geschapen wordt. Ook als wij er naast zouden zitten is het in ieders belang dat op onafhankelijke wijze het Openbaar Ministerie van alle blaam gezuiverd wordt. In soortgelijke bewoordingen heeft ook de heer Brouwer zich regelmatig publiekelijk uitgelaten.

Wij verzoeken uw Hof nogmaals om onderzoek te doen naar de mogelijkheid van malversaties in het onderhavige handschriftvergelijkend onderzoek. Daarbij is de getuigenis onder ede een vrij simpele optie om een aantal justitieambtenaren en getuigen te laten verklaren over hun respectievelijke rol/betekenis in het onderzoek. Te denken valt aan: mr. A. Vast, mr. H. van der Meijden, Van den Hazel, H. van Roemburg, mevr. E. Schuppers-Bulder, H. Schoenmaker, A. Harts, anonieme dicteeschrijfsters N1, N3 en N4 (bij het Openbaar Ministerie bekend), mevr. M. Wittermans, W. Dankbaar, M. Hoorn, E. van der Ley.

Deze zaak strekt zich inmiddels uit van maart 2006 tot heden zonder dat iemand ons een adequaat antwoord heeft willen of kunnen geven waardoor onze verdenkingen van strafbare handelingen door justitiemedewerkers alleen nog maar zijn gegroeid.

Uiteraard zijn wij graag bereid tot een nadere mondelinge toelichting van onze klachten.

Met de meeste hoogachtend,

R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS Oss

W. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

P. Boswijk
Christinalaan 175
1421 BJ Uithoorn

Postbus 90112 4800 RA Breda

De heer R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS Oss

Fellenoordstraat 62
4811 TJ Breda
Telefoonnummer 076 8872444
e-mail: ombreda@om.nl

Onderdeel	Secretariaat Hoofdofficier
Contactpersoon	V.G.C. Quaars
Doorkiesnummer(s)	(076) 88 72 400
E-mail	v.g.c.quaars@om.nl
Datum	6 augustus 2009
Ons kenmerk	Bd 3224/766-09
Onderwerp	Aangifte

Geachte heer,

Bij brief van 16 januari 2009 hebben R. Beetz, W. Dankbaar en P. Boswijk bij de hoofdofficier van justitie te Zutphen aangifte gedaan tegen de korpschef van de regiopolitie Noord- en Oost-Gelderland. W. Dankbaar heeft voorts in een email d.d. 9 februari 2009 aan de hoofdofficier van justitie Zwolle-Lelystad mede namens R. Beetz en P. Boswijk aangifte gedaan tegen die hoofdofficier.

In deze aangiftes wordt gesteld dat de korpschef respectievelijk de hoofdofficier zich schuldig hebben gemaakt aan een strafbaar feit, namelijk overtreding van artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering. Beide functionarissen zouden, aldus aangevers, hebben nagelaten aangifte te doen van valsheid in geschrift, die zou zijn gepleegd bij het afnemen van schrijfproeven in het kader van het oriënterend onderzoek in 2006 inzake de Deventer moordzaak.

Het College van procureurs-generaal heeft de behandeling van deze aangiftes aan mij overgedragen. De hoofdofficier van justitie Zwolle-Lelystad heeft u in zijn brief van 16 juli 2009 over deze overdracht geïnformeerd.

Met het oog op de beoordeling van de aangiftes is aan mij de hierop betrekking hebbende correspondentie ter beschikking gesteld alsmede een afschrift van het onderzoeksdossier van de Rijksrecherche die, zoals u bekend

is, onlangs een oriënterend feitenonderzoek naar de uitvoering van de schrijfproeven in het voorjaar van 2006 heeft afgesloten.

Op basis van deze stukken kom ik tot de volgende beoordeling van de beide aangiftes.

Allereerst stel ik vast dat het in de aangiftes als strafbaar feit aangeduide feitencomplex (nl. overtreding van artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering) geen strafbaar feit oplevert. Het niet nakomen van de in dit artikel opgenomen aangifteverplichting is namelijk in de wet niet strafbaar gesteld (behoudens in enkele bijzondere, hier niet aan de orde zijnde, gevallen). Het niet voldoen aan de aangifteverplichting kan dan ook niet leiden tot een strafrechtelijk onderzoek en vervolging. En omdat het beweerde handelen van de korpschef en de hoofdofficier geen strafbaar handelen betreft, is het voor mij reeds om die reden niet mogelijk gevolg te geven aan de aangiftes.

Nu er geen sprake is van een strafbaar feit, luidt mijn beslissing dan ook dat ik geen aanleiding zie enig vervolg te geven aan de aangiftes.

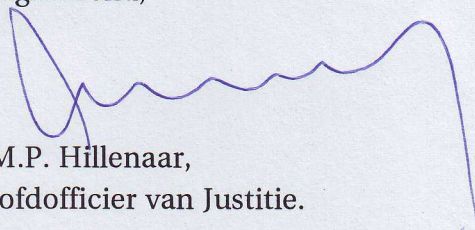
Volledigheidshalve voeg ik hier het volgende aan toe. In het kader van het onderzoek van de Rijksrecherche zijn onder meer zowel de vier politieambtenaren die de schrijfproeven destijds hebben afgenomen als de vier personen van wie een schrijfproef is afgenomen, als getuige gehoord. Het onderzoek heeft geen aanwijzingen opgeleverd voor de verdenking dat er bij de uitvoering van de schrijfproeven een strafbaar feit is gepleegd. Voor nadere informatie

dienaangaande verwijs ik naar hetgeen over de onderzoeksbevindingen is gepubliceerd op www.om.nl.

Nu is vastgesteld dat bij de uitvoering van de schrijfproeven geen strafbare feiten zijn gepleegd was er dus, ook los van het gegeven dat het niet nakomen van de aangifteverplichting geen strafbaar feit oplevert, geen sprake van een aangifteverplichting.

Tot slot wijs ik er op dat u over mijn beslissing tot niet vervolging van de korpschef respectievelijk de hoofdofficier op grond van de artikelen 12 resp. 13 van het Wetboek van Strafvordering een klaagschrift kunt indienen bij het Gerechtshof te Leeuwarden. Deze beslissing tot niet vervolgen is door mij genomen op grond van mijn landelijke bevoegdheid die is gebaseerd op artikel 136, zesde lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie.

Hoogachtend,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke.

H.M.P. Hillenaar,
Hoofdofficier van Justitie.

Aan

De Hoofdofficier van Justitie te Zutphen
mr. L.C.P. Goossens
Postbus 9013
7200 GP Zutphen

16 januari 2009

Betreft: Aangifte van het plegen van strafbare feiten door mevrouw A. Roelofs,
korpschef Gelderland Noord-Oost.

Geachte heer Goossens,

Op grond van artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering is ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit bevoegd daarvan aangifte te doen bij de hoofdofficier van Justitie. Op grond van dat artikel doe ik schriftelijk aangifte van de door mevrouw A. Roelofs gepleegde strafbare feiten, te weten het overtreden van artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering.

Volgens artikel 162 is een ambtenaar zoals mevrouw A. Roelofs, die korpschef is voor de regio Gelderland Noord-Oost, onverwijld verplicht aangifte te doen indien zij in de uitoefening van haar bediening kennis krijgt van een misdrijf. Indieners van deze aangifte hebben geconstateerd dat mw. Roelofs strijdig met dit wetsartikel heeft gehandeld en daarom strafrechtelijk vervolgt dient te worden. Zij is zelf niet belast met de opsporing van het betreffende misdrijf en kan zich daarom niet verschonen van haar plicht tot aangifte.

Het betreffende misdrijf

Voor een goed begrip van deze aangifte is het nodig enige achtergrond te geven van het betreffende misdrijf. In maart/april 2006 is door het Openbaar Ministerie in opdracht van de voorzitter van het College van procureurs-generaal, H. Brouwer, onder

verantwoording van de toenmalige hoofdofficier van justitie te Zwolle, A. Vast, en onder leiding van de toenmalige officier van justitie te Rotterdam, H. van der Meijden een vergelijkend handschriftonderzoek verricht in het kader van een oriënterend vooronderzoek in de Deventer moordzaak. Volgens de processen-verbaal van dit handschriftonderzoek zouden er vier schrijfproeven afgenomen zijn door de opsporingsambtenaren H.A. van Roenburg (leider van het team), mw. E.J. Bulder, A.M. Harts en H.J. Schoenmaker. Alle vier komen uit de organisatie Gelderland Noord-Oost en vallen thans dus onder verantwoordelijkheid van mw. Roelofs. Er zijn overtuigende aanwijzingen dat een of meer van bovengenoemde opsporingsambtenaren nooit betrokken zijn geweest bij deze onderzoeken. Hun identiteit is derhalve ten onrechte en middels gefalsificeerde processen-verbaal gebruikt. Toen burgers hier in december 2006 lucht van kregen hebben zij contact opgenomen met deze opsporingsambtenaren. In deze contacten hebben drie van de vier te kennen gegeven niet op de hoogte te zijn van deze proeven. Van Roenburg heeft dit verklaard tegenover Wim Dankbaar, Pim Boswijk en Eddy van der Ley, journalist van het Algemeen Dagblad. Schoenmaker heeft dit verklaard tegenover Matt Hoorn, een zelfstandig publicist. E.J. Bulder heeft dit verklaard tegenover Wim Dankbaar. Zij heeft in een tweede telefoongesprek met Wim Dankbaar tevens verklaard niet bekend te zijn met een proces verbaal van haar hand, waarin haar vermeende ambtshandelingen inzake de schrijfproef worden beschreven. Daarenboven heeft zij gesteld: "Als ik word opgeroepen, kan ik meewerken". Pogingen om nogmaals dergelijke uitspraken bevestigd te krijgen zijn vruchteloos gebleken. De ambtenaren weigeren sindsdien commentaar en verwijzen naar hun persvoorlichter of de hoofdofficier van justitie te Zwolle. Het komt er dus op neer dat de betrokken opsporingsambtenaren aanvankelijk hun betrokkenheid hebben ontkend en sindsdien niet persoonlijk hun door het Openbaar Ministerie uitgegeven processen verbaal, willen bevestigen.

De rol van de korpschef

De korpschef mevrouw Roelofs is al kort na haar aantreden in april 2007 van verschillende kanten gewezen op bovenstaand misdrijf. Vanaf juli 2007 zijn bij haar een groot aantal aangiftes ingediend in bovengenoemde zaak (productie[1]). Geen enkele maal heeft zij hierop adequaat gereageerd zoals je mag verwachten van iemand op haar positie. Als er al gereageerd werd, was dat middels een standaard kort e-mail bericht. In deze berichten is het woord "aangifte" angstvallig gemeden en willekeurig vervangen door "vraag" of "opmerking". Een protest hiertegen en verzoek om de aangifte in behandeling te nemen is nooit beantwoord, ook niet na enige herinneringen. De "vragen

en opmerkingen" zijn volgens het bericht doorgestuurd naar de hoofdofficier in Zwolle, die daar op zijn beurt nooit op heeft gereageerd.

Opvallend is in dit kader is de brief die mw. Roelofs op 16 juni 2008 aan de heer Dankbaar heeft gezonden, nadat hij geprobeerd had opnieuw mw. Bulder om opheldering te vragen. In deze brief dreigt mw. Roelofs zelfs met gerechtelijke stappen als wij volharden in onze pogingen de vier opsporingsambtenaren te benaderen voor een persoonlijke bevestiging van wat in de processen-verbaal wordt gesteld. ([productie 3,4])

Alhoewel wij overtuigd zijn dat het misdrijf inderdaad is gepleegd zoals wij dat in een aangifte in oktober 2007 bij hoofdofficier van justitie Tomesen hebben ingediend, heeft het Openbaar Ministerie tot nu toe elk onderzoek ernaar tegengehouden. Storend is daarbij dat er voorkomen wordt dat de vier opsporingsambtenaren opnieuw persoonlijk in het openbaar bevestigen dan wel ontkennen aan de schrijfproeven te hebben deelgenomen. Ook mevrouw Roelofs weigert hier een uitspraak over te doen, ofschoon zij zeker op de hoogte moet zijn van het antwoord. Er is geen enkele verklaring te vinden waarom zij niet zou willen meedelen dat de vier opsporingsambtenaren gewoon hun deelname aan de proeven bevestigen. Wij concluderen daaruit dat zij een misdrijf waar zij weet van heeft onder de pet houdt.

Wij begrijpen dat het hier om een misdrijf gaat dat gepleegd is in opdracht van een aantal hooggeplaatste leden van justitie en dat het voor haar niet gemakkelijk is hiervan aangifte te doen. Maar dat doet niets af aan haar verplichtingen die voortvloeien uit haar positie bij de politie, de ambtseed of –belofte die zij heeft afgelegd en haar verantwoordelijkheid jegens de burgers van het land.

Slot

Ik richt aan u het nadrukkelijke verzoek deze aangifte in behandeling te nemen overeenkomstig hetgeen het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafrecht u voorschrijft en mij dat binnen 8 dagen na dagtekening schriftelijk te bevestigen. Onze ervaringen zeggen dat het Openbaar Ministerie alle correspondentie en aangiften in de Deventer moordzaak laat doorsturen naar de hoofdofficier van justitie te Zwolle, uw collega W. Tomesen. Ik wil u er in dit verband op wijzen dat deze aangifte geheel buiten deze moordzaak ligt, maar zuiver een zaak is van een ambtenaar met kennis van een strafbaar feit dat niet gemeld wordt. Bovendien heeft de hoofdofficier te Zwolle al tot

tweemaal toe een aangifte van valsheid in geschrifte bij de schrijfproeven afgewezen en een aantal andere aangiften in het geheel niet behandeld. Hij heeft zich daarbij uitsluitend beroepen op basis van processen-verbaal die wij juist betwisten, zonder de valsheid daarvan ook maar op enige wijze te willen onderzoeken. Met enige wijze bedoelen wij dan met name persoonlijke navraag bij de betrokken rechercheurs, dan wel hun korpschef mevrouw Roelofs, naar bevestiging dan wel ontkenning dat zij de schrijfproeven hebben afgenomen en de bijbehorende proces-verbalen hebben opgemaakt. Deze hoofdofficier kan daarom voor ons niet meer als onafhankelijk bestempeld worden.

Ik ga ervan uit dat u mij binnen de gestelde termijn antwoordt. Ook ga ik ervan uit dat u ons het recht op een mondelinge toelichting niet zal ontnemen. Zo niet dan zal ik over uw met de wet strijdige handelwijze onverwijld een klacht indienen bij het College van procureurs-generaal. Daarbij zal ik deze brief overleggen.

Vertrouwende op een toereikende behandeling van deze aangifte tekenen wij,

Hoogachtend,

R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS Oss

W. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

P. Boswijk
Christinalaan 175
1421 BJ Uithoorn

Aan

De Hoofdofficier van Justitie te Zwolle/Lelystad
Mr. W.B.M. Tomesen
Postbus 639
8000 AP Zwolle

9 februari 2009

----- Original Message -----

From: [Wim Dankbaar](#)

To: [Tomesen, mr. W.B.M. \(Parket Zwolle - Lelystad\)](#)

Cc: [Pim Boswijk](#) ; [Ronald Beetz](#) ; h.n.brouwer@om.nl

Sent: Monday, February 09, 2009 4:32 PM

Subject: Aangifte tegen Mr. Tomesen, de hoofdofficier van justitie van het parket Zwolle-Lelystad

Geachte heer Tomesen,

Zoals u weet, hebben wij aangifte gedaan tegen korpschef Roelofs van het korps Gelderland Noord-Oost, voor het verzwijgen van het u inmiddels bekende misdrijf. Ondanks dat wij uitdrukkelijk in onze brief aan uw collega Goossens hebben gesteld dat deze aangifte niet door u afgehandeld kan worden, is de aangifte zonder duidelijke opgaaf van reden *toch* naar u doorgesluist. Wij maken ernstig bezwaar tegen deze gang van zaken en vinden het ronduit ridicul, omdat wij stellen dat mevrouw Roelofs het misdrijf heeft verzwegen in uw opdracht.

Daarom doen wij nu ook aangifte tegen u voor dezelfde feiten die wij mevrouw Roelofs ten laste leggen:

<http://www.deventermoordzaak.com/documenten/20090116AangifteRoelofs.pdf>

In feite leggen wij u nog meer ten laste, want wij menen dat u uw ambt en bijbehorende macht misbruikt om dit misdrijf onder de pet te houden, niet alleen te verzwijgen, maar doelbewust het onderzoek naar de toedracht van het misdrijf naar uw hand te zetten. Als jurist kunt u de juiste termen ongetwijfeld invullen. Plichtsverzaking, machtsmisbruik, valsheid in geschrifte en obstructie komen daarbij boven. Uw hele handelwijze krijgt langzamerhand het karakter van een kolderieke klucht, waar wij helaas niet om kunnen lachen.

Wij verklaren de uitslag van uw Rijksrecherche-onderzoek op voorhand onbetrouwbaar, te meer omdat u niet bent ingegaan op onze eisen om zelf gehoord te worden en de vier rechercheurs op een verifieerbare manier te horen in aanwezigheid van een door ons aan te wijzen advocaat. Wij weten reeds dat u dit niet alsnog zult doen, omdat u Peter R. de Vries al op korte termijn inzage in het rapport heeft beloofd.

Wij vinden het **absurd** dat Peter R. de Vries kennelijk als eerste inzage krijgt en commentaar mag leveren. Het staat haaks op Mr. Brouwer's beleid van open verantwoording en transparantie. Het rijmt totaal niet met de openbare publieke functie van het OM. Het komt erop neer dat het OM *hun* Rijksrecherche op kosten van de gemeenschap inschakelt, niet om zich tegenover het publiek en de aangevers te verantwoorden, maar om Peter R. de Vries, die formeel de status heeft van een gewone burger, te trachten te overtuigen. Blijkbaar is het oordeel van Peter zeer belangrijk. Het zou "princiepelijk" niet toelaatbaar zijn om politiemensen hun PV's en handelingen aan een journalist te laten bevestigen, ook niet via persvoorlichting, maar WEL is het mogelijk om de Rijksrecherche speciaal voor hem uit te laten uitrukken. Hoe vaak heeft Peter niet voor zijn programma's politiemensen en leden van het OM mogen interviewen over hun onderzoeken en verrichtingen? Dus het moet voorkomen worden dat een politieambtenaar zich verantwoordt tegenover de buitenwereld (in dit geval Peter R. de Vries) in de meest besproken en afbreukgevoelige moordzaak ooit, maar het

hoeft niet te worden voorkomen dat in plaats daarvan de Rijksrecherche op kosten van de belastingbetaler wordt ingezet?

Wij beseffen dat u een aangifte tegen uzelf niet kunt onderzoeken, maar omdat "intern is afgesproken" dat alle aangiftes in deze kwestie naar u gaan, leggen wij hem bij u neer. U zult weten aan wie u hem moet doorleiden.

Graag vernemen wij binnen 8 dagen hoe u deze aangifte, alsmede de aangifte tegen mevrouw Roelofs gaat behandelen, of beter gezegd: aan wie u deze ter behandeling door zult verwijzen.

Hoogachtend,

Wim Dankbaar

Ronald Beetz

Pim Boswijk

(adresgegevens zijn u inmiddels bekend)

PS: Een afschrift van deze aangifte zal u worden toegezonden per reguliere post.

Aan

De Hoofdofficier van Justitie te Zwolle/Lelystad
Mr. W.B.M. Tomesen
Postbus 639
8000 AP Zwolle

8 oktober 2007

Betreft: Aangifte van het plegen van strafbare feiten door de voorzitter van het college van procureurs-generaal Mr. H. Brouwer, de voormalige hoofdofficier van Justitie Mr. A. Vast en de voormalige officier van Justitie Mr. H. van der Meijden.

Geachte heer Tomesen,

Op grond van artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering is ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit bevoegd daarvan aangifte te doen bij de hoofdofficier van Justitie. Op grond van dat artikel doe ik schriftelijk aangifte van de door (medewerkers van) de heren H. Brouwer, A. Vast en H. van der Meijden gepleegde strafbare feiten, te weten valsheid in geschrifte uitgevoerd onder ambtseed of -belofte, wederrechtelijke vrijheidsberoving van de heer Louwes als gevolg van het vorige en misbruik van macht.

U bent op grond van het Wetboek van Strafvordering wettelijk verplicht om de in mijn aangifte aangegeven strafbare feiten serieus te onderzoeken, waarbij alle betrokken partijen in de gelegenheid worden gesteld om gehoord te worden. Uw voorganger, hoofdofficier van Justitie mr. A. Vast heeft eerdere aangiftes in deze zaak naast zich neergelegd. Ook de aangifte van de heer Louwes van 6 december 2006 is door de heer Vast per brief van 13 december ter zijde geschoven. U kunt de onderhavige aangifte derhalve ook opvatten als een herhaling van die aangifte van de heer Louwes. De heer Vast wenste blijkbaar alle aangiftes in deze kwestie koste wat kost niet in behandeling te willen nemen met het kennelijke doel zichzelf te vrijwaren van strafvervolging.

Ik richt aan u daarom het nadrukkelijke verzoek deze aangifte alsnog als aangifte (dus niet als opmerking of vraag of iets dergelijks) in behandeling te nemen overeenkomstig

hetgeen het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafrecht u voorschrijft en mij dat binnen 8 dagen na dagtekening schriftelijk te bevestigen.

Ik ga ervan uit dat u mij binnen de gestelde termijn antwoordt. Zo niet dan zal ik over uw met de wet strijdige handelwijze onverwijld een klacht indienen bij de minister van Justitie. Daarbij zal ik deze brief en mijn onderliggende aangifte overleggen.

Vertrouwende op een juiste afhandeling van mijn aangifte teken ik,

Hoogachtend,
namens bijgevoegde lijst met 71 personen

U kunt uw correspondentie omtrent deze aangifte versturen naar de heren Beetz en Dankbaar, die voor verdere verspreiding binnen de groep ondertekenaars zullen zorgdragen.

R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS Oss

W. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

bijlage: Aangifte
Lijst ondertekenaars

AANGIFTE

De aangifte van strafbare feiten is gericht tegen Mr. H. Brouwer, Mr. A. Vast en Mr. H. van der Meijden, ten tijde van het plegen van het delict werkzaam als respectievelijk voorzitter van het college van procureurs-generaal, hoofdofficier van justitie te Zwolle-Lelystad en officier van justitie te Rotterdam. Verder worden zij hier "plegers" genoemd.

De plegers hebben afzonderlijk of in vereniging het handschriftonderzoek naar de twee anonieme briefjes in de Deventer moordzaak valselijk uitgevoerd met als vermoedelijke doel om de vriendin van een mogelijke andere dader dan de veroordeelde E. Louwes met zekerheid niet te koppelen aan die briefjes.

Indien de vriendin, MW, de schrijfster zou blijken te zijn van de briefjes, zou het niet meer houdbaar zijn dat zij en haar vriend, MdJ, niet betrokken zouden zijn bij de moord op mevrouw Wittenberg op 23 september 1999 te Deventer. Tevens houdt dat dan in dat de heer Louwes ten onrechte voor deze moord 12 jaar gevangenisstraf is opgelegd.

Uit het feit dat plegers overgegaan zijn tot vervalsing van het onderzoek, blijkt dat zij op de hoogte geweest moeten zijn van de onschuld van Louwes en de vermoedelijke schuld van MdJ en MW.

De gepleegde feiten zijn onderdeel van het oriënterende onderzoek dat in opdracht van de heer Brouwer, onder verantwoordelijkheid van de heer Vast is uitgevoerd door de heer Van der Meijden. Als onderdeel van dit onderzoek heeft de heer Van der Meijden een proces-verbaal opgemaakt op 3 oktober 2006. De resultaten van dit handschriftonderzoek zijn verwerkt in het (voorlopige) rapport van het oriënterende onderzoek op basis waarvan de heer Brouwer in juni 2006 op de televisie verklaarde dat er hij geen redenen zag om herziening van de moordzaak voor te stellen.

Deze aangifte is gericht op drie strafbare feiten:

1. valsheid in geschrifte

Er bestaat een zeer sterk vermoeden dat dit genoemde proces-verbaal valselijk is opgesteld. Te vermelden is dat deze opmaak gebeurd is onder ambtseed of -belofte. De volgende feiten ondersteunen dit vermoeden:

- Het NFI rapport heeft het over politieambtenaren uit IJsselland terwijl ze uit Apeldoorn komen.
- Er is gebruik gemaakt van verouderd papier van het Gerechtelijk Laboratorium, een instelling die op het moment van de uitvoering van de proef al zes jaar niet meer bestond.
- De vier genoemde politieambtenaren, wiens naam onder de schrijfprouven staan hebben tegenover derden (een van de indieners en een journalist) verklaard nooit betrokken te zijn geweest bij de schrijfproef.
- De formulieren zijn ingenomen en daarna door zeker drie van de vier beambten **niet** afgetekend en **niet** van hun naam, datum en zaaknummer voorzien.
- Van de twaalf formulieren zijn er vijf van een en dezelfde paraaf (lijkt de letters fr te bevatten) voorzien. Volgens het PV is dat de paraaf van de heer Van Roemburg. Er wordt sterk betwijfeld of dit werkelijk wel zijn paraaf is.
- Op de schrijfproef N2, die door Van Roemburg zou zijn afgenomen, **ontbreekt** een groot stuk **tekst** midden in twee zinnen, precies bij de overgang van pagina 1

en 2 en er ontbreekt de laatste zin op pagina 3. Omdat de proef als een dictee moet zijn afgenomen is hier geen verklaring voor te bedenken.

- Aanvullend op het onderzoek zouden volgens het PV door de vier ambtenaren nog **afzonderlijke** processen verbaal opgesteld zijn. In twee van deze verbalen komt de zin "*De rede voor deze schrijfproef was mij niet bekend*" voor waarbij beiden de woorden "*reden*" en "*bekend*" foutief spellen.

2. wederrechtelijke vrijheidsberoving

Door het proces verbaal valselijk op te stellen hebben plegers beoogd om de eerder veroordeelde heer Louwes in de gevangenis te houden en hebben zij willen voorkomen dat zijn zaak zou worden heropend. Door het opnemen van de vervalste schrijfproef in het oriënterende onderzoek is de Hoge Raad willens en wetens misleid. Aangezien, zoals hierboven al betoogd, de valsheid in geschrifte alleen "zinnig" zou zijn als plegers er weet van hadden dat de heer Louwes zeer waarschijnlijk niet de dader was van de moord en MdJ en MW zeer waarschijnlijk wel, maar dat dat laatste niet bekend mocht worden, hebben plegers al veel langer weet van het feit dat een verkeerde dader voor de moord gevangen zit. Als hoge ambtenaren van het openbaar ministerie hebben zij zich hiermee al voor langere tijd schuldig gemaakt aan de onterechte gevangenneming van de heer Louwes.

3. misbruik van macht

Al meer dan een jaar hebben vele burgers, waaronder ook de veroordeelde heer Louwes, geprobeerd om opheldering te krijgen over de in punt 1 van de aangifte genoemde feiten. Stelselmatig is hier nooit op geantwoord. Alle vragen en diverse aangiftes werden doorgestuurd naar de hoofdofficier van justitie in Zwolle-Lelystad, een van de voornoemde plegers van dit delict. Ook de andere plegers hebben de aan hun gerichte vragen of nooit beantwoord of daarnaar verwezen. De heer Vast heeft verder nooit antwoord op de vragen willen geven en heeft de aangiftes niet in behandeling genomen.

8 oktober 2007

Openbaar Ministerie

Arrondissementsparket Zwolle - Lelystad

Postadres: Postbus 639 8000 AP Zwolle

Aan de heer R. Beetz
Rietkraag 8
5345 RS OSS

Bezoekadres:

Burg. Drijbersingel 23
8021 DA ZWOLLE
Telefoon (038) 496 20 00
Fax (038) 496 20 06

Onderdeel	staf
Datum	18 januari 2008
Ons kenmerk	3225 2007/1703
Onderwerp	uw aangifte

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer Beetz,

Op 8 oktober jl. hebt u, met anderen, aangifte gedaan tegen de voorzitter van het College van procureurs-generaal, de heer mr. H.N. Brouwer, de heer mr. A.B. Vast, mijn ambtsvoorganger en de plaatsvervangend Hoofdadvocaat-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, de heer mr. H. van der Meijden, ter zake van "valsheid in geschrift", "wederrechtelijke vrijheidsberoving" en "misbruik van macht".

Bij brief van mijn ambtsvoorganger van 13 december 2006 en bij mijn brieven van 23 juli 2007 en 3 september 2007, is reeds — in antwoord op eerdere brieven van u en/of de heer Dankbaar — ingegaan op de kwesties waarop ook de aangifte betrekking heeft. In deze brief zal ik dat uitgebreider doen. Ik heb onderzocht of de in de aangifte vermelde feiten en omstandigheden het oordeel kunnen dragen, dat er jegens opgemelde functionarissen een redelijk vermoeden van schuld bestaat aan de door u genoemde strafbare feiten.

Ik stel voorop dat wat u kwalificeert als "misbruik van macht" feitelijk neerkomt op bezwaar tegen in uw ogen onjuiste of onzorgvuldige bejegening van, naar ik veronderstel, met name de heer Louwes door de overheid. Dat is evenwel geen strafbaar feit. Zodanige bejegening zou wellicht aanleiding kunnen geven tot klagen bij betrokken overheidsinstanties en eventueel (vervolgens) bij de Nationale ombudsman of de Commissie voor de bezwaarschriften van de Eerste of Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Uw aangifte richt zich op het handschriftenonderzoek naar twee anonieme briefjes (de zogenaamde "excuusbrief" en de "escortbrief") in de "Deventer moordzaak". U stelt dat dit onderzoek valselijk is uitgevoerd met als

-/18 januari 2008

vermoedelijk doel de vriendin van een andere man (in uw ogen de mogelijke dader) dan de veroordeelde E. Louwes met zekerheid niet te koppelen aan die briefjes, in die zin, zo begrijp ik, dat de justitie er belang bij zou hebben de relatie tussen die vriendin en de briefjes te maskeren. Het valselijk uitvoeren van dit onderzoek levert in uw ogen, naast het reeds genoemde "misbruik van macht", twee strafbare feiten op:

1. valsheid in geschrift, doordat er een zeer sterk vermoeden zou bestaan dat een door mr. Van der Meijden op 3 oktober 2006 opgemaakt proces-verbaal met betrekking tot de gang van zaken rond de schrijfproeven valselijk is opgesteld;
2. wederrechtelijke vrijheidsberoving, omdat met het valselijk opstellen van opgemeld proces-verbaal zou zijn beoogd om de eerder veroordeelde Louwes in de gevangenis te houden.

De basis van uw aangifte ligt bij de valsheid in geschrift. Daarbij wordt een aantal feiten vermeld, welke het vermoeden zouden ondersteunen dat het proces-verbaal valselijk is opgesteld.

Het proces-verbaal van 3 oktober 2006 van mr. Van der Meijden geeft een overzicht van de gang van zaken rond de schrijfproeven afgenomen in het kader van het oriënterend vooronderzoek. Uit dit overzicht leid ik af dat men zich moeite heeft getroost om de schrijfproeven zo objectief mogelijk te (doen) verrichten. Het proces-verbaal is op ambtseed opgemaakt en ik heb geen reden om aan het waarheidsgehalte ervan te twijfelen, ook niet op basis van uw aangifte.

Bij de beoordeling van de aangifte heb ik het volgende overwogen, dan wel kom ik tot de volgende bevindingen.

1. Blijkens de aangifte hebt u een stellige overtuiging: een ander of anderen dan de veroordeelde heer Louwes is of zijn betrokken bij de moord op mevrouw Wittenberg op 23 september 1999 te Deventer. Dat zou, in uw visie, betekenen dat de heer Louwes onschuldig is en ten onrechte is veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf jaren.
2. Vanuit deze overtuiging past u klaarblijkelijk de volgende redenering toe: de mrs. Brouwer, Vast en Van der Meijden hebben, ieder voor zich of gezamenlijk, het handschriftenonderzoek valselijk uitgevoerd, althans laten uitvoeren, met als vermoedelijk doel om de vriendin van een mogelijke andere dader met zekerheid *niet* te koppelen aan de briefjes (of wellicht beter, in dit geval: te ontkoppelen). Uit het feit dat de genoemde "plegers" dit hebben gedaan, zou dan blijken dat zij op de hoogte zijn van de onschuld van Louwes.
3. U presenteert een aantal "feiten" waarvan u zegt dat die het vermoeden ondersteunen dat het proces-verbaal vals is opgemaakt. Bij bestudering van deze feiten blijkt mij het volgende:

- Voor enkele van deze feiten geldt dat ze niet relevant zijn voor de procedure rond de schrijfproeven (het rapport van het NFI dat zou spreken van politieambtenaren uit IJsselland en het gebruiken van papier met een oud briefhoofd).

De schrijfproeven zijn inderdaad afgenomen — blijkens het door hen opgemaakt proces-verbaal, door politieambtenaren, werkzaam bij de

-/18 januari 2008

regiopolitie Noord en Oost Gelderland — op reeds toen verouderde standaardformulieren, maar dat op zichzelf doet niet af aan de waarde van de proeven.

- Andere feiten worden weerlegd, althans vinden hun verklaring, in het proces-verbaal van mr. Van der Meijden (de vier politieambtenaren die zouden hebben gezegd niet bij een schrijfproef betrokken te zijn geweest en de formulieren die door drie van die vier ambtenaren niet zouden zijn getekend en niet van naam, datum en zaaksnummer zouden zijn voorzien).

De betrokken politieambtenaren zijn, ook in de privésfeer, door derden — personen dus van buiten de zakelijk betrokken kring van politie en justitie — over deze schrijfproeven benaderd. Eén van hen, de heer Van Roenburg, is thuis onverwacht bezocht door een “particulier recherchebureau” en heeft toen niet ontkend betrokken te zijn geweest. De andere betrokken politieambtenaren zijn weliswaar benaderd, maar hebben — voor zover dezerzijds bekend is geworden uit navraag, ook nog eens naar aanleiding van uw aangifte — niets gezegd, of verwezen naar persvoorlichting.

- De resterende feiten (de parafen van de heer Van Roenburg, de ontbrekende tekst in de schrijfproef N2 en de spelfouten) zijn door u vastgestelde onvolkomenheden (al dan niet terecht), die, naar mijn oordeel, vervolgens door u, vanuit uw overtuiging, zijn ingekleurd.

De administratieve afhandeling van de proeven, het verzendklaar maken en de daadwerkelijke verzending naar het NFI van de formulieren waarmee de schrijfproeven zijn afgenomen, is — als eerder beschreven in mijn brief van 3 september 2007 — door één van de bij die proeven betrokken politieambtenaren voor zijn rekening genomen. Deze heeft als “afnemende instantie” op elk formulier telkens de naam vermeld van de politieambtenaar die de schrijfproef daadwerkelijk had afgenomen. Hij plaatste telkens op het tweede formulier zijn eigen paraaf. Aan de juistheid van de wijze waarop de schrijfproeven (telkens door een andere politieambtenaar) zijn afgenomen doet dat niet af. De bij de schrijfproeven betrokken politieambtenaren hadden slechts tot taak een door het NFI aangeleverde standaardtekst te dicteren en te controleren dát er door de proefpersonen werd geschreven, niet wát zij schreven. In dit verband hebben zij geen onregelmatigheden geconstateerd. De in de aangifte bedoelde spelfouten, in dezelfde zin in verschillende processen-verbaal, zijn het gevolg van het gebruik van hetzelfde (door één van hen vervaardigd) tekstblok, door twee betrokken politieambtenaren. De processen-verbaal zijn ondertekend door de betreffende politieambtenaar. Ook deze spelfouten doen mijns inziens niet af aan de waarde van de proeven.

Ik stel daarom vast dat de door u aangedragen feiten deels niet relevant, deels “gezocht” en deels verontschuldigbare onvolkomenheden zijn in een tamelijk ingewikkelde procedure. De handschriften, merk ik voor de goede orde op, vormden het voorwerp van handschriftvergelijkend onderzoek door het NFI en vervolgens het FSS in het Verenigd Koninkrijk. De door u aangedragen feiten — waaronder ook de door u geconstateerde ontbrekende tekst in de

-/18 januari 2008

schrijfproef N2, waarvoor geen verklaring kan worden gegeven — hebben aan dat onderzoek niet in de weg gestaan.

Met de aangifte en de daarin genoemde feiten, apart of in onderlinge samenhang bezien, rijst niet het vermoeden van de door u aangegeven strafbare feiten, gepleegd door de genoemde rechterlijke ambtenaren. Dat geldt voor de "valsheid in geschrift" ten aanzien van het proces-verbaal van 3 oktober 2006, zowel als voor de daarop voortbouwende "wederrechtelijke vrijheidsberoving". Evenmin heb ik in de aangifte aanknopingspunten aangetroffen voor (verder) opsporingsonderzoek. Ik zal uw aangifte daarom terzijde leggen, daaraan geen strafrechtelijk vervolg geven en haar mitsdien evenmin, overeenkomstig artikel 510 Sv, voorleggen aan de Hoge Raad der Nederlanden.

Indien u het met mijn beslissing niet eens bent en meent daarbij rechtstreeks belanghebbende te zijn in de zin van artikel 13 van het Wetboek van Strafvordering, kunt u beklag doen bij het Gerechtshof te Leeuwarden (postbus 21030, 8900 JA Leeuwarden).

Een brief met dezelfde inhoud zond ik per gelijke post aan de heer Dankbaar te Overveen. Ik verzoek u de andere ondertekenaars van de aangifte over de inhoud van deze brief te informeren.

Hoogachtend
de Hoofdofficier van Justitie
W.B.M. Tomesen

Aan Openbaar Ministerie
T.a.v. de Edelachtbare heer Mr. A.B. Vast / hoofdofficier
Postbus 639
8000 AP Zwolle

Van E. Louwes / P.I. Lelystad
Postbus 2170
8203 AD Lelystad

06 december 2006

Betreft: een vraag / vragen; zonodig (eventueel) aangifte van een misdrijf

Geachte heer Vast,

Bij schrijven d.d. 25 november jl. heb ik u verzocht het lopende onderzoek naar geuridentificatietesten in de regio's noord en oost te willen uitbreiden tot een tweetal opdrachtgevers voor dergelijke testen; dit naar aanleiding van uw brief d.d. 14 november 2006. Een reactie op mijn verzoek heb ik nog niet mogen vernemen.

Nu is het laatste niet de reden van de onderhavige brief. Aanleiding van deze brief is recent door mij ontvangen informatie over een in het kader van het zgn. 'oriënterend vooronderzoek' gehouden schrijftest.

Van de heer W. Dankbaar uit Haarlem heb ik een aantal documenten ontvangen welke deel zouden uitmaken van een NFI-rapport d.d. 27 april 2006. Het betreft een aantal schrijfprouven met de volgende vermelding/toelichting:

'De schrijfprouven van de schrijvers N1 tot en met N4 zijn eind maart/begin april 2006 afgenomen door medewerkers van de politie IJsselland en bevatten geen gegevens waaruit de identiteit van de schrijvers is af te leiden. Elk van de schrijfprouven bestaat uit drie bladen. Voor de schrijfprouven is het standaarddictee van de zogenaamde algemene schrijfprouf Nederlands van het NFI gebruikt, waarvan de eerste helft op verzoek dient te worden geschreven in het "normale handschrift" van de betrokken persoon en het tweede deel in een andere schriftsoort, bijvoorbeeld in blokletters. De schrijfprouven zijn qua schriftsoort en omvang bruikbaar voor het gevraagde onderzoek'.

Degenen die de schrijfprouf afnemen maken dit kenbaar middels het invullen van een bepaald kader. Kennisname van deze kaders (**zie bijlage**) zou tot de vaststelling kunnen leiden dat de vier afnemers van de schrijfprouven de volgende politiebeambten zijn: E.J. Bulder (hierna: **A**), H.A. v. Roenburg (hierna: **B**), H.J. Schoemaker (hierna: **C**) en A.M. Harts (hierna: **D**).

Nu pretendeer ik geenszins ook maar enig verstand te hebben van handschriftvergelijking, maar dit gebrek belemmert mij niet om als onomstotelijke vaststaand te kunnen vaststellen dat de vier verschillende personen, hiervoor aangeduid als A, B, C en D, exact hetzelfde handschrift hebben, zowel letter- als cijferkundig. En dat is zeer bevreemdend, of beter: dat is eigenlijk onmogelijk, of nóg beter: dat zou een onmogelijkheid behoren te zijn!

Maar de identieke letter- en cijferkundigheid is nog niet alles: A en B blijken bovendien een **identieke paraaf** te hebben (C en D blijken geen paraaf te hebben).

Er is echter nog meer. Ingevolge de toelichting zou het vier politiebeambten van de regio IJsselland betreffen. De namen bleken echter bij dat korps niet bekend te zijn. De korpschef van de regio IJsselland beweert zelfs dat zijn korps zich niet met de afname van de schrijfsteden heeft bemoeid. Het zouden politieambtenaren zijn welke werkzaam zijn in opdracht van OvJ Van de Meyden / landelijk parket en aldus uit de regio Rotterdam. Weliswaar is dat, gezien de toelichting, wat vreemd, maar natuurlijk niet onmogelijk.

Het hele internetgebeuren is, vanwege onrechtmatige opsluiting, van vóór mijn tijd zodat mij iedere kennis daaromtrent ontbreekt, maar ik heb mij laten vertellen dat het - middels gebruik van bepaalde technieken - mogelijk is om via het internet personen te zoeken. Voorwaarde voor een positief resultaat is wel dat de te zoeken personen ooit hun naam op het internet hebben achtergelaten. Geen van de namen/personen die dit onderzoek heeft opgeleverd bleek iets met de schrijfsproeven te maken te hebben gehad. Ook een beloning van € 10.000,- heeft niet tot het traceren van bedoelde personen geleid. Tóch heeft u tegen de heer Dankbaar gezegd dat het wel degelijk om personen van vlees en bloed zou gaan.

In mijn beleving is deze kwestie op dit moment in een soort ja/nee-verhaal ontaard. Nu weet ik best dat u zich in het verleden nooit met deze zaak heeft beziggehouden en dus niet bevooroordeeld bent en ook meen ik ooit te hebben vernomen dat aan u slechts in formele zin het oriënterend vooronderzoek is opgedragen en feitelijk alles via en door het landelijk parket wordt behandeld, maar dat neemt niet weg dat ik op mijn hoede ben als ik met (wie dan ook van) het OM te maken heb. Niet u, maar de dienst waar u werkzaam bent, voedt mijn achterdocht. Zoals u weet heeft het OM mij in 1999 in relatie gebracht met een mes waarvan pas na jaren bleek dat het niets met de moord te maken had. Ook weet u dat collegevoorzitter Brouwer mij voor enkele maanden een zogenaamd tweede bloedvlekje op de kleding van het slachtoffer toedichtte, terwijl uit een forensisch rapport van 19 januari 2004 onomstotelijk blijkt dat nou nèt precies op de door Brouwer aangeduide plek toentertijd geen bloed aanwezig was. Niet dat ik hiermee de heer Brouwer beschuldig want ik veronderstel dat hij slechts vertelt hetgeen anderen hem voorhouden, maar ik hoop dat u door deze voorbeelden (welke ik nog met vele kan uitbreiden) enig begrip kunt opbrengen voor mijn huidig denken en wantrouwen.

Hetgeen ik gaarne van u zou vernemen is hoe het mogelijk is dat schrijfsteden welke door vier politiebeambten behoren te worden afgenomen, en ingevolge de toelichting zouden zijn afgenomen, desondanks door één politiebeampte blijken te zijn afgenomen en waarom deze ambtenaar het heeft willen doen voorkomen alsof e.e.a. wel conform de voorschriften zou zijn verricht. Omdat er reeds zoveel gefalsificeerd is, zou het mij niet verbazen als dit in casu ook het geval is.

Ik veronderstel dat u voor een antwoord op mijn vraag het landelijk parket zult moeten consulteren. Ik ben zo vrij u te adviseren om geen genoegen te nemen (ik zal dat namelijk ook niet doen) met een verklaring als:

- A, B, C en D hebben toevallig op dezelfde lagere school gezeten en
- hebben daar schrijfsles gehad van dezelfde juf

- welke juf per abuis vergeten was de kweekschool te bezoeken en
- mede daarom niet wist dat kleine en hoofdletters niet dooreen behoren te worden gebruikt en
- ook niet wist dat zij (al) haar leerlingen geen identieke paraaf behoorde aan te leren
- waarin zij overigens bij A en B wel is geslaagd, maar bij C en D niet.

In mijn brief van 25 november heb ik u al geschreven dat ik niet in toeval geloof. Daarom ga ik er vooralsnog van uit dat één persoon opzettelijk heeft getracht te doen voorkomen alsof het afnemen van de schrijfsteden door vier personen is geschied teneinde – mede omdat volgens schriftdeskundigen ook geen sprake is geweest van vier verschillende personen van wie de schrijfsteden zijn afgenomen (twee teksten zijn namelijk door dezelfde persoon geschreven) – te pogen de beoordelend schriftkundige(n) op het verkeerde been te zetten.

Derhalve ben ik vooralsnog van mening dat het voorgaande voldoende feiten oplevert welke de verdenking hebben doen ontstaan dat opzettelijk een strafbaar feit is gepleegd door één van de vier politiebeamten of een NN.

Kortom: m.i. past het voorgaande in het patroon van onrechtmatig handelingen welke – zoals reeds vermeld in mijn brief van 25 november jl. - van zeer kwaad tot steeds erger zijn geworden.

Mocht u mijn mening delen, dan ga ik er van uit dat u zult besluiten tot het instellen van een strafrechtelijk (voor)onderzoek.

Ik besef dat serieuze beantwoording van deze brief mogelijk enige (misschien geruime) tijd van u en waarschijnlijk anderen kost. Deze zaak brengt al jaren veel tijd en kosten met zich. M.i. wordt dit mede veroorzaakt omdat er veel mensen bij betrokken worden die te weinig kennis hebben, en niet kunnen hebben, van een aantal bijzonderheden welke zich in 1999 en nadien hebben voorgedaan. Voor enige tijd stond in een weekblad als mening van mijn raadsman verwoord dat hij het jammer vond dat het i.c. in Nederland niet mogelijk blijkt (althans dat het niet gebeurt) dat OM/politie, zichzelf en mijn persoon (eens) een keer - op desnoods informele wijze - met elkaar zouden kunnen praten teneinde op een aldus eenvoudige manier en in korte tijd een aantal zaken te verhelderen.

Het OM zit te wachten/hopen dat de HR het herzieningsverzoek afwijst; mocht dat gebeuren, dan impliceert dat echter absoluut niet dat daarmee recht zou zijn gedaan. Integendeel! En de zaak zal daarmee zeker niet zijn afgedaan.

Misschien wilt u toch eens overwegen om binnenkort een (informeel) gesprek te arrangeren? Het lijkt wel eens alsof half Nederland een mening over deze zaak heeft. Aan mij wordt echter nooit iets gevraagd. Baadt zo'n gesprek niet, in ieder geval schaadt het ook niet, en (zeer) waarschijnlijk bespaart u zich veel tijd. Eventuele voorwaarden kunt u zowel met mijn raadsman als mij afspreken/overeenkomen.

Uw bericht / antwoorden zie ik met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

Ernest Louwes

Bijlage: 1 x (aangehecht)

Aan De heer W.J. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

14 december 2006

Geachte heer Dankbaar, Wim,

Hierbij de reactie van Jhr. Vast. Een andere verklaring had hij m.i. niet kunnen geven. Als het al zo zou zijn gegaan is dat wel erg vreemd want

- e.e.a. strookt niet met een zorgvuldige manier van handelen terwijl verwacht had mogen worden dat het OM in deze optimaal zorgvuldig gehandeld zou hebben
- een authentiek document verliest door dit handelen direct z'n geldigheid
- het is nogal onlogisch dat Van Roenburg het ook voor de anderen zou hebben ingevuld want er staat "Afgenomen door...." (en niet "Af te nemen door....")
- het is te meer onlogisch omdat het óók nog verschillende data betreft, namelijk 30-03-06 (Bulder), 30-03-06 (Schuemaker) 31-03-06 (Harts) en 03-04-06 (Van Roenburg) ^{dit als laatste}
- Waarom zou Van Roenburg, die pas op 03-04 een test afneemt, vóórdien al formulieren hebben ingevuld voor anderen

Ik stuur de reactie ook naar Kantoor Knuops en zal volgende week met hem overleggen.

Wilt u dit met Jhr. Eddy v.d.....? (AD) opnemen?

Met vriendelijke groet,

Ernest

PI Lelystad
t.a.v. dhr. E. Louwes
Postbus 2170
8203 AD Lelystad

8021 DA ZWOLLE
Telefoon (038) 496 20 00
Fax (038) 496 20 06

Onderdeel
nummer(s) Bureau Management Ondersteuning
(038) 496 20 00
Datum 13 december 2006
Kenmerk ABV/gw/V-2006/350
Onderwerp uw aangifte

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer Louwes,

Naar aanleiding van uw brief van 6 december jl., inhoudende een aangifte van vermeende malversaties bij het uitvoeren van een schrijfproef, kan ik u het volgende meedelen.

Van elk van de vier eind maart / begin april jl. afgenomen schrijfproeven, waarvan u het correct c.q. daadwerkelijk afnemen in twijfel trekt, is telkens door een in actieve dienst zijnde politieambtenaar afzonderlijk op ambtseed of —belofte, proces-verbaal opgemaakt. Het gaat hier om politieambtenaren die niet werkzaam zijn bij het regiokorps IJsselland, dat indertijd het onderzoek in de zogenaamde Deventer moordzaak uitvoerde.

Over de organisatie en het verloop van deze schrijfproeven en de daarop volgende onderzoeken is door de officier van justitie, die in mijn opdracht leiding geeft aan het u wel bekende oriënterend vooronderzoek, op 3 oktober 2006 op ambtseed een overzichts-proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal is door die officier bij brief van 6 oktober 2006 aan uw raadsman toegezonden.

Deze stukken vormen het bewijs van de daarin vermelde ambtshandelingen, en als zodanig dus ook van het bestaan van de betreffende politieambtenaren.

Het feit dat nu melding wordt gemaakt van eenzelfde handschrift en paraaf op de vier stukken die betrekking hebben op het afnemen van die schrijfproeven, kan ik, op basis van het hiervoor bedoelde proces-verbaal van 3 oktober 2006, herleiden tot het volgende.

Op elk van de papieren waarop telkens de schrijfproef was uitgevoerd, werd een stempel geplaatst om een link te leggen met de verbalisant die de desbetreffende schrijfproef afnam. Eén van de (blijkens het kopje van het stempel "in te vullen door de afnemende instantie") gegevens betrof: "Afgenomen door.....". De naam van de betrokken verbalisant werd, zo werd ons bericht, (gemakshalve) ingevuld door een van de verbalisanten, Van Roenburg, die vervolgens abusievelijk ook een paraaf plaatste in een ander dan voor hem bedoeld kader.

Ik moet er nu, gelet op de voor de vermeende malversaties aangedragen feiten en de conclusie dat er door één persoon met hetzelfde handschrift diverse bewijsstukken zouden zijn opgemaakt, van uitgaan dat dit aspect mogelijk verwarring en het vermoeden van malversaties heeft doen ontstaan.

Voor de goede orde nogmaals, de vier schrijfproeven zijn daadwerkelijk door vier verschillende politieambtenaren afgenomen, de op de verschillende schrijfproeven betrekking hebbende processen-verbaal zijn afzonderlijk opgemaakt en door ieder van de betrokken verbalisanten op ambtseed of -belofte getekend.

Het enkele feit dat de hiervoor bedoelde politieambtenaren door u niet (inmiddels begrijp ik: niet alle) in levende lijve zijn "opgespoord", is -zeker in het licht van het vorenstaande- volstrekt onvoldoende om een redelijk vermoeden van malversaties o.i.d., laat staan van enig strafbaar feit, te ondersteunen.

Aan uw aangifte of melding van vermeende malversaties zal ik dan ook geen gevolg geven.

A.B. Vast
Hoofdofficier van Justitie

POLITIE

- Noord- en Oost-Gelderland
- Korpschef

Postbus 618
7300 AP APELDOORN
Telefoon 0900-8844
Fax 055 548 6199

Korpschef *mr. A.L.C. Roelofs EMPM*

De heer W. Dankbaar
Ruysdaelweg 14
2051 EM Overveen

Bezoekadres Sleutelbloemstraat 55, Apeldoorn
Korpsonderdeel Stafbureau Korpsleiding
Ons kenmerk 08u00597
Datum 16 juni 2008
Onderwerp Benaderen politieambtenaar

Geachte heer Dankbaar,

Na enige overwegingen wend ik mij tot u met wat ik aanmerk als een zeer ernstige aangelegenheid.

Bij meerdere gelegenheden bent u erop gewezen dat u uw correspondentie met betrekking tot de Deventer moordzaak moet richten aan de Hoofdofficier van justitie te Zwolle.

Op 26 mei jl. heeft u een onaangekondigd en onacceptabel bezoek gebracht aan de politieambtenaar mevrouw Bulder. U hebt haar benaderd op haar privé-adres. Zij heeft u direct en bij herhaling duidelijk kenbaar gemaakt niet met u te willen praten en niet gediend te zijn van uw bezoek aan haar in haar privé-situatie. Uw bezoek heeft een enorme negatieve impact gehad op mevrouw Bulder en haar gezinsleden. Zij mogen er immers vanuit gaan dat ze op hun privé-adres kunnen genieten van een ongestoord gezinsleven.

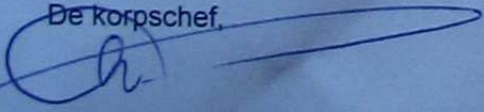
Met het lastig vallen van de politieambtenaar in haar privé-omgeving overschrijdt u naar mijn mening op ernstige wijze de grenzen van het betamelijke. Dit kan en mag ik niet tolereren.

Ik doe een dringend beroep op u om u in het vervolg te onthouden van dergelijke handelingen. U dient zich te realiseren dat ook politiemensen, die hun werk vaak onder zeer moeilijke omstandigheden moeten verrichten, recht hebben op het ongestoord kunnen genieten van hun privéleven.

Mocht u blijven volharden in het lastig vallen van mevrouw Bulder dan zal ik niet aarzelen om u daarover in rechte aan te spreken.

Hoogachtend,

De korpschef,

A.L.C. Roelofs

Onderzoek naar schrijfproeven Deventer Moordzaak

23 januari 2009 - Arrondissementsparket Zwolle-Lelystad

Naar aanleiding van vragen van de pers deelt het Openbaar Ministerie Zwolle het volgende mee:

De hoofdofficier van justitie van het Arrondissementsparket Zwolle heeft de Rijksrecherche gevraagd om onderzoek te doen naar de gang van zaken bij het afnemen van schrijfproeven in de Deventer moordzaak. Deze schrijfproeven werden afgenomen in het kader van het oriënterend vooronderzoek* in de Deventer moordzaak, dat tussen januari 2006 en december 2007 werd verricht.

Onderdeel van dit oriënterend vooronderzoek* was een nader onderzoek naar de herkomst van twee anonieme briefjes die mogelijk in verband konden worden gebracht met het levensdelict. Van deze briefjes werd gesuggereerd dat ze mogelijk afkomstig waren van de vriendin van de man die door sommigen als de werkelijke dader van de Deventer moordzaak wordt gezien.

Voor dit handschriftvergelijkend onderzoek zijn door medewerkers van de politie Noord- en Oost-Gelderland schrijfproeven afgenomen. Een groep burgers die overtuigd is van de onschuld van de veroordeelde in de Deventer moordzaak, is van mening dat bij het afnemen van deze schrijfproeven valsheid in geschrifte is gepleegd. Ook het proces-verbaal dat door de officier van justitie die belast was met het oriënterend onderzoek is opgemaakt, zou in de ogen van deze burgers op dit onderdeel niet juist zijn.

Deze groep burgers heeft het OM meermalen om opheldering gevraagd en aangifte gedaan van de vermeende valsheid in geschrifte. Het Openbaar Ministerie concludeert nu dat de afhandeling van de vragen en de aangifte de onrust rond deze schrijfproeven niet heeft kunnen wegnemen. Daarom is besloten om de Rijksrecherche te vragen de gang van zaken rond de schrijfproeven in kaart te brengen. Het gaat om een feitenonderzoek. *Van een strafrechtelijk onderzoek is geen sprake: er is op dit moment geen verdenking van een strafbaar feit.*

**Dit oriënterend onderzoek had tot doel om te onderzoeken of uit de door de heer De Hond overlegde stukken blijkt van relevante feiten en/of omstandigheden in het opsporingsonderzoek die, als ze aan (het OM en) de rechter bekend waren geweest, mogelijk tot een ander oordeel dan het thans geldende hadden kunnen leiden.*

Aan

**De Hoofdofficier van Justitie te Zwolle/Lelystad
Mr. W.B.M. Tomesen
Postbus 639
8000 AP Zwolle**

4 februari 2009

Betreft: Rijksrecherche-onderzoek

Geachte heer Tomesen,

Per persbericht van 23 januari 2009 heeft het Openbaar Ministerie bekend gemaakt dat er een Rijksrecherche-onderzoek naar het handschrift onderzoek tijdens het Oriënterende onderzoek in de Deventer moordzaak loopt. Reden voor dat onderzoek is volgens het bericht "vragen van de pers". Daarbij noemt het persbericht niet dat deze vragen komen van misdaadjournalist Peter R. de Vries. Evenmin noemt het persbericht dat dit onderzoek hem is voorgesteld in een persoonlijk gesprek op 11 november 2008 met u nadat De vries een direct gesprek was geweigerd tussen hem en de vier rechercheurs die de schrijfproeven zouden hebben afgenomen.

Gedurende ruim twee jaar heeft het OM geweigerd om duidelijkheid te geven wat de vier rechercheurs nu werkelijk gedaan hebben met de proeven. Aangiften tegen betrokken leiding en klachten bij zowel de minister als het College van Procureurs-generaal hebben nimmer die helderheid gegeven. Integendeel, de opgetrokken mist is er alleen maar dikker op geworden.

Het nu lopende Rijksrecherche-onderzoek zou onder leiding van datzelfde OM die mist moeten doen optrekken. U moet ons niet kwalijk nemen dat wij als indieners van de aangiftes en klachten weinig vertrouwen hebben dat dit door het OM geregisseerde onderzoek die helderheid nu wel zal opleveren. Met name verwachten wij niet dat de Rijksrecherche de vier rechercheurs hun cruciale verklaringen op verifieerbare wijze zal weergeven, als deze rechercheurs al bevraagd gaan worden.

Wij waren van plan middels een kortgeding ons te verzekeren dat de Rijksrecherche op verifieerbare wijze de rechercheurs zal gaan ondervragen. Dit kortgeding zullen wij echter uitstellen om de Rijksrecherche de kans te geven het onderzoek op zo danige wijze uit te voeren dat aan onze eisen wordt voldaan.

Mocht het resultaat van het Rijksrecherche-onderzoek ons aanleiding geven dan zullen wij niet schromen om alsnog de nodige juridische stappen te ondernemen om de waarheid omtrent de schrijfproeven boven water te krijgen.

Wij wijzen er voorts op dat het belang van transparantie en openheid herhaaldelijk door de voorzitter van het College der Procureurs-generaal naar voren is gebracht. Het vertrouwen in de rechtsstaat moet verdiend worden, zo zegt hij. De minister-president laat zich in soortgelijke bewoordingen uit in het januarinumnummer van het OM-blad *Opportuun*. Er zijn tenslotte weinig zaken in de recente Nederlandse rechtsgeschiedenis aan te wijzen waarin de

maatschappelijke commotie langer aanhoudt dan de vrijheidsstraf die de veroordeelde is opgelegd.

Achtergrond

1. Ernest Louwes is vanwege de moord in september 1999 in Deventer op de weduwe Wittenberg na vrijspraak door de rechtbank Zwolle op 9 maart 2000, door het gerechtshof te Arnhem bij arrest van 22 december 2000 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 jaren. Na een gegrond verklaarde aanvraag tot herziening heeft de Hoge Raad op 1 juli 2003 de zaak verwezen naar het gerechtshof te 's-Hertogenbosch voor een nieuwe behandeling.
2. Bij arrest van 9 februari 2004 heeft het gerechtshof te 's-Hertogenbosch de veroordeling van het gerechtshof te Arnhem gehandhaafd. Het oorspronkelijke bewijs was weliswaar vernietigd, maar nieuw DNA bewijs werd vlak voor de laatste zittingsdag door het Openbaar Ministerie ingebracht waarop de uiteindelijke veroordeling werd gebaseerd.
3. Gelijktijdig met het aantreffen van het slachtoffer is er een briefje in de tuin van haar huis gevonden (de zogenaamde excuusbrief). Dit briefje werd aanvankelijk als een belangrijke aanwijzing gezien en speelde een belangrijke rol in het televisieprogramma Opsporing Verzocht. Daags na deze uitzending werd een tweede anoniem briefje op 21 oktober 1999 door het onderzoeksteam naar de Deventer moordzaak ontvangen (de zogenaamde escortbrief).
4. De briefjes konden op geen enkele wijze gekoppeld worden aan Louwes en zijn daarom niet meegenomen in de bewijsvoering van zijn daderschap.
5. Voordat Louwes verdachte werd van de moord, heeft het onderzoek zich onder meer gericht op Michael de Jong en zijn vriendin Meike Wittermans. Op 12 oktober 1999 kreeg De Jong de cautie voorgelezen. Toch werd het onderzoek tegen hem al spoedig gestaakt.
6. De recherche heeft toentertijd geen vergelijkend onderzoek uitgevoerd naar het handschrift van deze betrokkenen bij de moord op de weduwe Wittenberg.
7. Vanaf eind 2005 raakt Maurice de Hond betrokken bij de Deventer moordzaak. Naar aanleiding van door hem aangezwengelde publiciteit, ontving De Hond allerlei relevante informatie die opnieuw wees op mogelijke betrokkenheid van De Jong en Wittermans bij de moord op de weduwe Wittenberg. Op 17 januari 2006 stuurde De Hond een brief met zijn onderzoeksbevindingen naar het College van Procureurs Generaal. De Hond stelde al zijn onderzoeksmateriaal ter beschikking van het Openbaar Ministerie.
8. Dit onderzoeksmateriaal omvatte onder andere handschriftvergelijkend onderzoek door de schriftkundigen Ed en Wanda Waisvisz naar de twee anonieme briefjes en aan het echtpaar Waisvisz beschikbaar gesteld origineel handschriftmateriaal van Wittermans uit de periode 2000-2002. Zij stelden na onderzoek vast dat Wittermans hoogstwaarschijnlijk de schrijfster was van beide anonieme briefjes. Ook diverse Amerikaanse schriftkundigen bevestigden in de loop van 2006 de conclusie van het echtpaar Waisvisz.
9. Op 31 januari 2006 kondigde het College van Procureurs Generaal in een persbericht aan dat er naar aanleiding van informatie die bij het College aangedragen is door met name Maurice de Hond een oriënterend vooronderzoek werd opgestart naar de gang van zaken rondom de Deventer moordzaak.
10. Onderdeel van dat oriënterend vooronderzoek was een hernieuwd handschriftvergelijkend onderzoek naar de twee briefjes. Dit onderzoek is gehouden in maart/april 2006 onder

verantwoording van de hoofdofficier van justitie in Zwolle (dezelfde dus die het strafrechtelijk onderzoek in de Deventer moordzaak heeft uitgevoerd), onder leiding van officier van Justitie mr. H. van der Meijden. Rechercheur H. van Roemburg heeft met medewerking van de rechercheurs mw. E. Bulder, H. Schoenmaker en A. Harts, allen van het korps Gelderland Noord-Oost handschriften afgenomen bij mevrouw Wittermans en drie anonieme dames uit het politiekorps van dezelfde leeftijd en met hetzelfde opleidingsniveau (gymnasium en HBO) als Wittermans. Het uiteindelijke vergelijkende onderzoek is daarop uitgevoerd door het NFI in Rijswijk.

11. Het onderzoek en de daarbij behorende stukken vertonen tekortkomingen die deels zijn toegegeven door de hoofdofficier van justitie in Zwolle zonder dat hij daaraan enige consequentie verbindt. De tekortkomingen bestaan uit onder meer het ontbreken van handtekeningen of parafen van de uitvoerende rechercheurs, tegenstrijdigheden in de processen-verbaal, ontbreken van delen van de gedicteerde tekst, en het gebruik van verouderd papier van het toen inmiddels zes jaar niet meer bestaande Gerechtelijk Laboratorium. Ondanks dat de processen-verbaal diverse malen vermelden dat er volgens de NFI richtlijnen is gewerkt en dat zich geen bijzonderheden hebben voorgedaan, blijkt dat er op ruime schaal van deze richtlijnen is afgeweken.
12. Uit eigen en uit deskundig buitenlands onderzoek blijkt dat tenminste twee van de vier schrijfproeven zijn ingevuld door één en dezelfde schrijfster. Daarmee zouden de bij de proeven behorende processen-verbaal onjuist zijn opgemaakt en is een vergelijkend onderzoek niet meer mogelijk geweest.
13. De vier genoemde rechercheurs hebben in de periode december 2006 en januari 2007 tegenover een aantal burgers en journalisten verklaard niets van deze schrijfproeven af te weten. Nadien weigeren zij evenals hun persvoorlichter en hun korpschef hun deelname noch te bevestigen noch te ontkennen. Allen verwijzen naar de hoofdofficier van justitie in Zwolle.
14. In december 2006 heet Louwes een aangifte ingediend bij hoofdofficier van justitie in Zwolle, mr. A. Vast. Binnen twee weken heeft deze de aangifte afgewezen met zeer summiere, ontoereikende uitleg.
15. Op 8 oktober 2007 hebben een zeventigtal burgers aangifte gedaan tegen mr. A. Vast, mr. H. van der Meijden en mr. H. Brouwer wegens het uitvoeren of laten uitvoeren van een vervalst handschriftonderzoek.
16. Op 18 januari 2008 wijst hoofdofficier van justitie in Zwolle, mr. W. Tomesen, de aangifte af. Hij geeft daarbij geen verklaringen voor de geconstateerde omissies en de gemelde ontkenningen van de rechercheurs. Wel geeft hij aan dat er zich onvolkomenheden hebben voorgedaan maar acht die niet van invloed op het eindresultaat.
17. Ondanks het uitdrukkelijke verzoek van de indieners van de aangifte om de Rijksrecherche in te schakelen omdat mr. Tomesen onvoldoende onafhankelijk geacht wordt en het verzoek om betrokkenen te horen is hier niet op ingegaan.
18. In september en oktober 2008 heeft misdaadverslaggever Peter R. de Vries afspraken gemaakt en persoonlijke gesprekken gevoerd met de hoofdofficier te Zwolle. Zijn verzoeken om de vier rechercheurs te mogen spreken zijn afgewezen door mr. Tomesen met het argument dat dit te belastend voor hen zou zijn en dat het principieel onmogelijk is. Wel was hij nu bereid een Rijksrecherche onderzoek te starten maar wel zonder dat de rechercheurs door De Vries gehoord zouden mogen worden. De Vries op zijn beurt heeft dit voorstel afgewezen zolang hij de rechercheurs niet te spreken krijgt.

19. Op 23 januari 2009 kondigt het Openbaar Ministerie in een persbericht aan dat zij het Rijksrecherche-onderzoek desalniettemin hebben gestart. Opnieuw hebben de aangevers van de aangifte van oktober 2007 verzocht om gehoord te mogen worden en verzocht de eerdergenoemde burgers en journalisten (punt 13) op te roepen als getuigen.
20. Het Rijksrecherche-onderzoek werd door het Openbaar Ministerie bekend gemaakt, daags nadat een aangifte was ingediend tegen de korpschef van de vier rechercheurs voor het niet melden van haar kennis over het vermeende ambtsmisdrijf. Dit lijkt dus de directe aanleiding te zijn voor de bekendmaking van het Rijksrecherche-onderzoek, maar het is ons bekend dat het onderzoek al geruime tijd langer loopt, en wel in hoofdzaak naar aanleiding van kritische vragen van Peter R. de Vries (zie punt 18). Wij menen dat het geheim houden van een Rijksrecherche-onderzoek niet rijmt met het OM-beleid van actieve open verantwoording en transparantie, laat staan wanneer het een afbreukgevoelige moordzaak betreft.
21. Wij wijzen er voorts op dat de Rijksrecherche haar taken uitvoert in opdracht en onder gezag van het Openbaar Ministerie. Aangezien het hier een onderzoek betreft naar aanleiding van aangiftes tegen hooggeplaatste leden van het Openbaar Ministerie, is een onderzoek door de Rijksrecherche een schoolvoorbeeld van de slager die zijn eigen vlees mag keuren. Wij hebben derhalve, en met name ook vanwege bovenbeschreven gedragingen van het OM, grote twijfels over de objectiviteit en onafhankelijkheid van het lopende onderzoek, te meer omdat het onderzoek, blijkens het persbericht, gebeurt op verzoek van dezelfde mr. Tomesen die een spreekverbod heeft opgelegd aan de rechercheurs en Peter R. de Vries verbiedt de rechercheurs te benaderen. In het bijzonder wordt deze zorg vergroot als de indieners van de aangifte, alsmede de vier rechercheurs niet op een verifieerbare wijze worden gehoord zoals door ons is voorgesteld. Wij hebben gezien deze omstandigheden meer vertrouwen in het tot op heden geweigerde onderzoek van Peter R. de Vries.

De eis

Wij eisen dat tijdens het thans lopende Rijksrecherche-onderzoek de vier rechercheurs (Van Roemburg, Bulder, Schoenmaker en Harts) een verifieerbare mondelinge verklaring afleggen. Wij eisen tevens dat een door ons aan te wijzen advocaat daarbij aanwezig is en vragen mag stellen. Dit verhoor is van primair belang om de werkelijke gang van zaken rondom het uitvoeren van de schrijfproeven vast te kunnen stellen. De vraagstelling zal zich er dan vooral op richten op de bevestiging of betrokken rechercheurs nu wel of niet zelf de schrijfproeven hebben afgenomen en op de omstandigheden waaronder dit gebeurd is.

Hoogachtend,

R. Beetz
W. Dankbaar
P. Boswijk

Zwolle, 2 juli 2009

**Rijksrecherche onderzoek schrijfproeven Deventer moordzaak:
Geen aanwijzingen voor valsheid in geschrifte**

Parket Zwolle-Lelystad
Voorlichting

Dokter van Deenweg 162
Postbus 639
8000 AP Zwolle

Tel: (038) 4962000
Fax: (038) 4962006

www.om.nl

Het onderzoek van de Rijksrecherche naar de gang van zaken bij de schrijfproeven in de Deventer moordzaak heeft geen aanwijzingen opgeleverd voor de verdenking dat er valsheid in geschrifte is gepleegd. De Rijksrecherche rapporteerde onlangs de hoofdofficier van het arrondissementsparket Zwolle-Lelystad over de onderzoeksvragen die mede waren gebaseerd op aangiftes van een groep burgers.

De schrijfproeven werden tijdens het oriënterend vooronderzoek (in de periode 2006-2007) naar de Deventer moordzaak afgenomen. Doel was nogmaals te onderzoeken of twee briefjes die destijds zijn aangetroffen afkomstig waren van de vriendin van de man die door sommigen als de werkelijke dader wordt gezien.

Na het oriënterend vooronderzoek werd door een groep verontruste burgers diverse malen aangifte gedaan, omdat naar hun overtuiging bij de schrijfproeven valsheid in geschrifte was gepleegd.

De aangevers waren er met name van overtuigd dat de politiefunctionarissen die volgens de rapportage de schrijfproeven hadden afgenomen in werkelijkheid hier helemaal niet bij betrokken waren. Dit werd afgeleid uit het feit dat de bijbehorende formulieren deels maar door één persoon waren geparafeerd. Ook zouden de processen-verbaal door één persoon zijn opgemaakt.

De Rijksrecherche schrijft in haar rapportage dat alle getuigen, zowel de politiefunctionarissen als de vrouwen die de schrijfproef hebben afgelegd, eenduidig hebben verklaard over hun betrokkenheid. Wel heeft één politiefunctionaris een coördinerende rol gehad. Vanuit die rol heeft hij de formulieren afgetekend en de processen-verbaal voorbereid en deels ook opgesteld. De processen-verbaal zijn vervolgens door de andere drie politiefunctionarissen ondertekend. Deze werkwijze is niet strijdig met de richtlijnen.

Verder concludeert de Rijksrecherche dat het vermoeden dat er valsheid in geschrifte zou zijn gepleegd voor een deel gevoed kan zijn door enkele administratieve onvolkomenheden of vergissingen. Zo werd papier gebruikt met de inmiddels verouderde opdruk Gerechtelijk Laboratorium (in plaats van Nederlands Forensisch Instituut, NFI) en wordt in een NFI rapportage gesproken over functionarissen van de politieregio IJsselland, terwijl dit Noord- en Oost Gelderland moet zijn. Dit heeft echter geen enkele invloed op de betrouwbaarheid of uitkomsten van de schrijfproeven.

Samenvatting onderzoek Rijksrecherche naar de schrijfproeven in de Deventer moordzaak

Aanleiding tot het onderzoek

In opdracht van de hoofdofficier van justitie van het Arrondissementsparket Zwolle heeft de Rijksrecherche onderzoek gedaan naar de gang van zaken bij het afnemen van schrijfproeven in de Deventer moordzaak. Deze schrijfproeven werden afgenomen in het kader van het oriënterend vooronderzoek in de Deventer moordzaak, dat tussen januari 2006 en december 2007 werd verricht. Dit oriënterend onderzoek had tot doel om te onderzoeken of uit de door de heer De Hond overlegde stukken blijkt van relevante feiten en/of omstandigheden in het opsporingsonderzoek die, als ze aan (het OM en) de rechter bekend waren geweest, mogelijk tot een ander oordeel dan het thans geldende hadden kunnen leiden.

Onderdeel van dit oriënterend vooronderzoek was een nader onderzoek naar de herkomst van twee anonieme briefjes die mogelijk in verband konden worden gebracht met de moord op een bejaarde weduwe in Deventer. Van deze briefjes werd gesuggereerd dat ze mogelijk afkomstig waren van de vriendin van de man die door sommigen als de werkelijke dader van de Deventer moordzaak wordt gezien.

Voor dit handschriftvergelijkend onderzoek zijn door medewerkers van de politie Noord- en Oost Gelderland schrijfproeven afgenomen.

Een groep burgers - overtuigd van de onschuld van de veroordeelde in de Deventer moordzaak - is van oordeel dat bij het afnemen van deze schrijfproeven valsheid in geschrifte is gepleegd. Er wordt zelfs hardnekkig betwijfeld of de schrijfproeven überhaupt hebben plaatsgevonden. Deze groep burgers heeft het OM meermalen om opheldering gevraagd en aangifte gedaan van de vermeende valsheid in geschrifte. Om in beeld te krijgen of er daadwerkelijk reden is voor twijfel, heeft het OM de Rijksrecherche opdracht gegeven de gang van zaken rond de schrijfproeven in kaart te brengen.

Werkwijze schrijfproeven

De werkwijze bij deze schrijfproeven was als volgt; één politiefunctaris van de regiopolitie Noord- en Oost Gelderland heeft het verzoek gekregen om schrijfproeven af te nemen van vier vrouwen, onder wie de eerder genoemde vriendin. Deze politiefunctaris heeft alleen de schrijfproef bij de vriendin zelf afgenomen. Voor het afnemen van de schrijfproeven bij de andere drie vrouwen zijn twee mannelijke en één vrouwelijke politiefunctaris benaderd, eveneens werkzaam bij het korps Noord- en Oost Gelderland. Voor dit korps is gekozen aangezien deze politieregio niet eerder betrokken was geweest bij het onderzoek naar de Deventer moordzaak.

De drie vrouwen die de schrijfproef aflegden waren op basis van hun leeftijd gekozen uit het personeelsbestand van de politieregio Noord- en Oost Gelderland. De tekst van de schrijfproeven betreft een gedicteerde tekst zoals deze gehanteerd wordt in de gebruikelijke standaard schrijfproefset.

Onderzoeksvragen en bevindingen

Naar aanleiding van de informatie die het onderzoeksteam ter beschikking is gesteld én uit vrije bronnen heeft vergaard, zijn onderzoeksvragen geformuleerd. Deze vragen zijn mede gebaseerd op de aangiften van de eerder genoemde groep burgers. Deze worden hieronder kort beschreven. De bevindingen van de Rijksrecherche zijn per onderzoeksvraag toegevoegd.

1. De parafering van de formulieren

De formulieren waarop de schrijfproeven zijn uitgevoerd, zijn voorzien van voorgedrukte kaders waarin gegevens ingevuld dienden te worden. Deze kaders waren niet geheel ingevuld. De wél in de kaders aangebrachte aantekeningen en parafen riepen het vermoeden op dat deze informatie was ingevuld door één politiefunctionaris en niet door de vier politiefunctionarissen afzonderlijk.

Bevindingen: De politiefunctionaris die als eerste is benaderd voor het uitvoeren van de schrijfproeven heeft de kaders op de schrijfproef formulieren ten dele zelf ingevuld. Dit is niet strijdig met de richtlijnen die gelden voor het afnemen van schrijfproeven.

Dat de kaders niet geheel ingevuld zijn heeft te maken met het feit dat de schrijfproeven geanonimiseerd werden uitgevoerd. In de kaders moest onder andere de naam van degene die de schrijfproef had uitgevoerd ingevuld worden. Hierdoor zou de anonimiteit vervallen.

2. Gebruik van verouderd materiaal

Op de bladen waarop de schrijfproeven zijn geschreven, stond de aanduiding Gerechtelijk Laboratorium, terwijl op dat moment de feitelijke aanduiding Nederlands Forensisch Instituut was.

Bevindingen: het gebruik van materialen met de opdruk Gerechtelijk Laboratorium heeft te maken met de voorraden die hiervan nog aanwezig zijn binnen de Nederlandse politie. Deze voorraden worden 'opgemaakt'. Pas in 2008 zijn nieuwe schrijfblokken gebruikt met de tekst 'Nederlands Forensisch Instituut'.

3. Ontbreken van een stuk tekst in de schrijfproef van de vriendin

In deze schrijfproef ontbreekt bij de overgang tussen de eerste en de tweede bladzijde een zinsnede.

Bevindingen: voor het ontbreken van dit stuk tekst is geen sluitende verklaring gevonden. Op basis van de verhoren en privé-aantekeningen die de vriendin zelf heeft gemaakt over de schrijfproeven, komt het volgende naar voren;

De vriendin is, nadat ze de eerste bladzijde had volgeschreven, verder gegaan op de achterkant van de eerst beschreven bladzijde. Dit was niet de bedoeling, er moest op een nieuwe bladzijde geschreven worden. Bij het herstellen hiervan is vermoedelijk een omissie opgetreden.

Overigens had deze onregelmatigheid bij het afnemen van de schrijfproef voor de volledigheid wel gemeld moeten worden aan het NFI. Echter, deze ontbrekende zinsnede is geen aanwijzing voor vervalsing.

Onduidelijkheid is overigens ook blijven bestaan met betrekking tot het exacte tijdstip waarop de opdracht tot het uitvoeren van de schrijfproeven bij het korps Noord- en Oost Gelderland is binnengekomen.

4. en 5. Processen-verbaal van de vier verbalisanten vertonen dezelfde schrijfstijl en fouten

Na de uitvoering van de schrijfproeven zijn door de politiefunctionarissen die erbij betrokken waren, processen-verbaal opgemaakt. Bij twee processen-verbaal komt in dezelfde zin dezelfde taalfout voor. Dit verschijnsel doet zich ook voor bij aanvullende processen-verbaal die later zijn opgemaakt. Hiervoor rijst het vermoeden dat de pv's niet door vier afzonderlijke politiefunctionarissen maar door één persoon zijn opgemaakt.

Bevindingen: de politiefunctionaris die als eerste is benaderd voor het uitvoeren van de schrijfproeven heeft vanuit zijn coördinerende rol de processen verbaal voorbereid en opgesteld. Deze processen-verbaal zijn wel door de afzonderlijke verbalisanten ondertekend.

6. Vermelding betrokken politieregio in NFI rapport

In het NFI rapport wordt gesproken over politiefunctionarissen uit de regio IJsselland die bij de uitvoering betrokken zouden zijn.

Bevindingen: de getuige van het NFI heeft verklaard dat hij in de veronderstelling leefde dat de schrijfproeven door medewerkers van de politie IJsselland waren afgenomen, in plaats van Noord- en Oost Gelderland.

7. Vermelding politiebureau in aanvullend proces-verbaal

In één van de aanvullende processen-verbaal staat dat één de schrijfproeven is uitgevoerd in het politiebureau aan de Seringenlaan in Apeldoorn. Hier zou geen politiebureau gevestigd zijn.

Bevindingen: het bedoelde pand is geen politiebureau, maar een kantoorruimte die door de politie is gebruikt.

8. Ontkenning door ambtenaren

De politieambtenaren die volgens de processen-verbaal de schrijfproeven hebben afgenomen zijn benaderd door de burgers die twifelen aan de uitvoering hiervan. In deze contacten hebben de politiefunctionarissen geen eenduidig antwoord gegeven op de vraag of ze bij de schrijfproeven betrokken waren.

Bevindingen: de politiefunctionarissen zijn meermalen in hun privé situatie benaderd over deze proeven. Zij werden geconfronteerd met e-mails, telefoongesprekken en huisbezoeken.

Soms werden bij de benadering valse voorwendselen gebruikt. De politiefunctionarissen geven aan dit als belastend te hebben ervaren. Daarom zijn door hen ontwijkende antwoorden gegeven en is verwezen naar persvoorlichting of superieuren.

9. De vriendin zou meerdere schrijfproeven hebben geschreven

Naar de overtuiging van de klagers zou de vriendin bij meerdere schrijfproeven betrokken zijn geweest.

Bevindingen: door de getuigen is unaniem en zonder tegenstrijdigheden verklaard over de uitvoering van de vier schrijfproeven. Er is geen bevestiging gevonden voor de gedachte dat de vriendin bij meer dan één schrijfproef betrokken zou zijn geweest.

10. De processen-verbaal die zijn opgemaakt over de schrijfproeven zouden zijn geantidateerd

Bevindingen: in het onderzoek is aan een systeembeheerder gevraagd om na te gaan of de processen-verbaal die zijn opgemaakt daadwerkelijk zijn geproduceerd en afgesloten op de datum die op de processen-verbaal vermeld staat. Uit het onderzoek is vast komen te staan dat dit inderdaad het geval is en dat er dus geen sprake is van antidatering van de processen-verbaal.

**Transcriptie telefoongesprek tussen NOS journalist en de woordvoester van het OM te Zwolle, mevr. Tineke Zwart.
1 oktober 2009**

(originele telefoongesprek is op te vragen bij Beetz of Dankbaar)

(De vet gedrukte passage zijn in strijd met de waarheid (Dankbaar, Beetz))

Zwart: Met Tineke Zwart, persvoorlichting Zwolle/Lelystad, goedemorgen.

Journalist: Goedemorgen , u spreekt met xxxxxxxx van de NOS.

Zwart: Dag!

Journalist: Dag. Ik bel even omdat ik van Wim Dankbaar gegevens heb gekregen over de schrijfproeven, die voor mij vragen oproepen.

Zwart: Ja?

Journalist: En dat is eigenlijk heel concreet de vraag of er nu wel of niet op de achterkant is geschreven, en of de Rijksrecherche heeft geconstateerd dat er bij de schrijfproeven van Meike Wittermans helemaal niets op de achterkant is geschreven, en ja, vervolgens de vraag waarom die bevinding niet is gemeld in de persberichten?

Zwart: Uuh Mag ik nog even uw naam weten?

Journalist: Mijn naam is xxxxxxxxx van de NOS.

Zwart: Okay..... Het is zo , en dat hebben wij ook aan mijnheer Dankbaar laten weten

Journalist: Ja?

Zwart: uuh... dat wij over deze zaak geen mededelingen meer doen.

Journalist: Waarom niet?

Zwart: Omdat het een afgesloten strafzaak is. Die zaak heeft heel veel beroering teweeg gebracht

Journalist: Ja

Zwart: Het openbaar ministerie heeft ook nadat de zaak onherroepelijk was geworden, nog diverse nieuwe onderzoeken gedaan zoals u wellicht wel weet

Journalist: Zeker.

Zwart: Wat op zich al bijzonder is, en wij beschouwen het Rijksrechercheonderzoek wat is afgerond en waarover een persbericht is uitgebracht, dat beschouwen wij als sluitstuk.

Journalist: Ja, maar als dat vervolgens aanleiding geeft tot vragen is het toch logisch dat daar nog vragen over gesteld worden? Dat heeft zeg maar niks meer met het strafdossier te maken.

Zwart: Het heeft ...uuh ... nog steeds te maken met de Deventer Moordzaak en het onderzoek dat daarin heeft plaatsgevonden. Uuhen ja dat betekent dat wij deze lijn hebben gekozen.

Journalist: Maar wat u dus eigenlijk zegt, is: U mag dan wel vragen hebben en die mogen nog best relevant zijn ook, alleen wij geven geen antwoord meer.

Zwart: Juist. ...Dat zeggen wij.

Journalist: Dat is nogal bijzonder in een rechtstaat! Dat het OM weigert om vragen te beantwoorden..... daar waar er relevante vragen liggen.

Zwart: Ja... nou, dat kunt u bijzonder vinden. Dat kan. Nogmaals inderdaad ... het is ook een bijzondere zaak geweest. Er is heel veel onderzoek gedaan, er is ook heel veel extra onderzoek gedaan. Wij zijn van mening dat het Rijksrechercheonderzoek, dat dat goed is verlopen, en wij beschouwen dat als een sluitstuk.

Journalist: Ja, en dan is mijn vraag wel, want u verwijst zelf even naar het Rijksrechercheonderzoek, klopt het dan inderdaad dat de Rijksrecherche heeft geconstateerd dat er niets op de achterkant is geschreven?

(5 seconden pijnlijke stilte)

Zwart: Nee, dat was ook helemaal niet de bedoeling dat er op de achterkant werd geschreven, maar goed ik ga nu in op de inhoud en dat is niet de bedoeling.

Journalist: Dus dat klopt, dat de Rijksrecherche heeft geconstateerd dat er niet (wordt onderbroken door mevrouw Zwart)

Zwart: Nee! Er hoort helemaal niet tijdens een schrijfproef op de achterkant van een blaadje te worden geschreven, maar nogmaals, ik ga nu in op de inhoud en dat is niet de bedoeling.

Journalist: Ja maar, dat blijft dus voor mij heel erg opmerkelijk, dat hiermee zeg maar de basis van de rechtsstaat op één of andere manier toch in het geding is, namelijk dat er op vragen, logische vragen van een journalist, gewoon geen antwoorden meer worden gegeven.

(2 seconde stilte)

Zwart: Ja, dat kunt u vinden, maar dat is de lijn die wij nu kiezen.

Journalist: Maar begrijpt u dat dat vervolgens ervoor zorgt dat dat alleen maar leidt tot nog meer vragen als die lijn gekozen wordt?

Zwart: Ja, heeft u enig idee, meneer, heeft u ENIG idee, hoeveel vragen, en hoeveel werk wij hier al mee gehad hebben?

Journalist: Daar heb ik best een idee van, en dat zal ook niet voor niets zijn geweest?

(3 seconden stilte)

Journalist: Snapt u?

Zwart: Nee, maar wij hebben ook heel veel onderzoek gedaan, en op een gegeven moment hebben we gezegd: Het Rijksrechercheonderzoek is hierin een sluitstuk.

Journalist: Ja, en toen ik daarnet een vraag over stelde, begrijp ik dat u bevestigde dat de Rijksrecherche heeft geconstateerd ...(wordt onderbroken door mevrouw Zwart)

Zwart: Nee, ik bevestig niets! Nee, ik bevestig niets. Ik heb alleen gezegd: Het is niet de bedoeling bij een schrijfproef dat er op de achterkant van het blad wordt geschreven.

Journalist: Ja, en toen dat wel is gebeurd, is dat gecorrigeerd, moet ik dat zo begrijpen?

(2 seconden stilte)

Zwart: Dat is een ...uuhh,een mogelijke verklaring.

Journalist: En waarom kunt u niet uitleggen hoe het precies is gebeurd? Want dan heb ik verder geen vragen meer, als u mij het gewoon heel helder kunt uitleggen.

Zwart: Nee, er ontbreekt een stuk tekst, er ontbreekt een stuk tekst in de schrijfproef van deze mevrouw. Ja?

Journalist: Ja.

Zwart: (bedachtzaam) Wij weten niet hoe dat komt.

Journalist: Ja.

Zwart: De Rijksrecherche heeft geprobeerd om dat te achterhalen....
(bedachtzaam op lesgevende manier) Een mogelijke verklaring, nogmaals dat is een mogelijke verklaring, wij weten dat niet zeker, maar dat is de volgende: Het kan zijn dat deze mevrouw in eerste instantie op de achterkant van een blaadje is gaan schrijven, toen het eerste blad vol was. Ja? Dat mocht niet. Er is toen een correctie gemaakt, zij is toen overnieuw gaan schrijven. Ja? Ze heeft toen niet meer op de achterkant van het blad geschreven maar is op een tweede vel verder gegaan....

Journalist: Ja

Zwart: **Ja, maar ze heeft het eerste blad vervolgens overgeschreven, en heeft toen het stuk wat ze in eerste instantie op de achterkant had geschreven, niet meer op het tweede vel overgeschreven, waardoor er een stuk tekst ontbreekt.** Maar dat is een mógelijke verklaring en we kunnen het niet hard maken.

Journalist: En waarom niet? Want dat is toch heel makkelijk door dat aan mevrouw Wittermans zelf te vragen, plus aan de rechercheurs die daarbij zijn geweest?

Zwart: **Ja, ja, die weten dat niet meer. Die weten alleen dat er iets is fout gegaan en dat er overnieuw is begonnen.**

Journalist: Ja, en waarom wordt zoiets dan niet gemeld in persberichten? Dat er iets is fout gegaan?

Zwart: **Volgens mij staat dat wel in de tekst van het persbericht!** Dat er een stuk tekst niet staat. Dat staat er gewoon in. Dus u kunt wel zeggen dat dat er niet in staat, ik zal het er nog even bijpakken, maar volgens mij staat er in het persbericht gewoon dat er inderdaad een stuk tekst ontbreekt in haar schrijfproef. Daar hebben we helemaal niet geheimzinnig over gedaan.

Journalist: Nee, maar ik bedoel meer de opmerking dat de Rijksrecherche geconstateerd heeft dat er niets op de achterkant was geschreven.

Zwart: Ja, maar dat houdt u ons voor! Maar dat eh ..

Journalist: U kent het rapport toch van de Rijkrecherche, neem ik aan?

Zwart: **Ja, maar volgens mij staat dat er helemaal niet in!** Maar ik ken het rapport niet uit mijn hoofd, als u het niet erg vindt. Ik weet niet precies wat ze geschreven hebben, maar in het persbericht staat gewoon klip en klaar dat er een stuk tekst ontbreekt. En u houdt mij nu iets voor wat in het Rijksrecherche rapport wel of niet zou staan, **dat weet ik niet**, ik ken het niet uit mijn hoofd.

(Opmerking van Dankbaar: Ze heeft ons (Beetz en Dankbaar) de betreffende constatering zelf voorgelezen uit het rapport tijdens het gesprek met Tomesen en haar op 3 september 2009)

Zwart: Nou ja, misschien zou u ook nog even heel goed kunnen kijken naar de tekst van het persbericht.

Journalist: Ja, dat zal ik dan nog doen.

Zwart: En kijken wat er precies in staat, want volgens mij wordt er verder niet geheimzinnig over gedaan. Er staat gewoon dat er een stuk tekst ontbreekt. En er staat volgens mij ook in dat wij daarvoor niet een sluitende verklaring hebben gevonden.

Journalist: Nee..... Ja vervelend hè, dat zon 's zaak doordat die van het begin af aan zo mistig is geweest, maar blijft opspelen?

Zwart: Nou ja, zoals ik u al zei, we hebben heel veel extra dingen onderzocht, maar het schijnt voor een aantal mensen nog steeds niet voldoende te zijn.

Journalist: Nee.

Zwart: Ze blijven vragen hebben.

Journalist: Ja. Kijk, ik sta een beetje op de lijn dat als er vragen zijn, en als alles kip en klaar is, dan zijn er geen vragen meer. En blijkbaar is het niet klip en klaar. En dus komen er vragen.

(3 seconden stilte)

Zwart: Ja, maar het probleem is een beetje dat deze mensen redeneren vanuit het idee dat de Deventer moord door een ander is gepleegd, en dan heb je altijd vragen, denk ik.

Journalist: Ja, wat overigens niet onmogelijk is nog steeds. Of vindt u wel?

(2 seconden stilte)

Zwart: Er ligt een gerechtelijke uitspraak.

Journalist: (lachend) Ja, daar zijn we inmiddels anders over gaan denken natuurlijk.....door de dwalingen die er zijn. Dat snapt u ook, hè?

Zwart: U bedoelt dat omdat er een aantal fouten zijn gemaakt, geen enkele gerechtelijke uitspraak meer klopt? Die mening zou ik niet willen delen.

Journalist: Nee, dat is ook niet wat ik zeg. Ik zeg alleen dat niet alle gerechtelijke uitspraken meer worden vertrouwd.
(pauze) En daar is reden voor natuurlijk.

Zwart: Waar wilt u naar toe?

Journalist: Nou ja, dat blijktbaar in deze zaak er zoveel vragen nog spelen, dat ook deze uitspraak, van deze rechter, niet helemaal wordt vertrouwd.

Zwart: Ja, dat kan.

Journalist: Precies. En dan is het juist jammer dat als die vragen er dan zijn, dat daar een beleid op wordt gezet van 'Ja we geven geen antwoord meer.' Dat doet mij dan alleen maar (wordt onderbroken)

Zwart: **Ja , maar we hebben geprobeerd om op alles antwoord te geven** en dat is kennelijk niet voldoende, en wij hebben er eerlijk gezegd ook geen vertrouwen is dat wij ooit nog een antwoord kunnen geven dat voldoende is.

Journalist: Nee , okay, nou goed. Reuze bedankt dat u nog even deze tijd heeft willen nemen voor mij.

Zwart: Goed, nou, zou u zo vriendelijk willen zijn nog even het perbericht na te willen kijken?

Journalist: Ga ik absoluut doen!

Zwart: Okay.

Journalist: Reuze bedankt. Dag mevrouw Zwart.

Zwart: Dag!

- Einde eerste gesprek

Tweede gesprek (Mevrouw Zwart belt zelf binnen een half uur terug)

Zwart: Ja, Tineke Zwart, van het arrondissementsparket in Zwolle. Ik bel nog even over uw vraag over het Rijksrechercherapport naar de Deventer Moordzaak.

Journalist: Ja.....

Zwart: Uuh, want was uw vraag nu of het klopt dat in Rijksrechercheonderzoek staat dat zij zeggen dat zij niet op de achterkant geschreven heeft?

Journalist: Het gaat erom, is het juist dat de Rijksrecherche inderdaad heeft geconstateerd dat Wittermans niets op de achterkant heeft geschreven.

Zwart: **Nee, dat is niet juist....** Zij verklaart tegenover de Rijksrecherche dat zij zich herinnert, "ik meen mij te herinneren", dat ik op de achterkant heb doorgeschreven.

Journalist: Ja, dat is dus iets wat zij verklaart. Maar het gaat erom wat de Rijksrecherche heeft geconstateerd.

(2 seconden stilte)

Zwart: Die heeft geen blad kunnen aantreffen waarop iets op de achterkant is geschreven, **omdat zij de proef overnieuw gedaan heeft.**

Journalist: Ja precies.....

Zwart: **Ja!**

Journalist: Dus de Rijksrecherche heeft geconstateerd ... (wordt onderbroken)

Zwart: **dat ze niet op de achterkant moest schrijven.**

Journalist: Ik heb trouwens geprobeerd dat persbericht te zoeken van jullie, maar ik kon dat niet zo snel vinden...

Zwart: Nou, ik kan het u wel even naar u toe mailen? Het is een persbericht en een samenvatting. En in het persbericht wordt dus niet verzwegen dat er inderdaad een stuk tekst ontbreekt, en zij verklaart zelf tegenover de Rijksrecherche dat zij meent te herinneren dat zij op de het eerste blad heeft doorgeschreven, **dat dat niet de bedoeling was en dat zij overnieuw moest beginnen.**

Journalist: Ja, en dat op de achterkant dus heeft geschreven?

Zwart: **In eerste instantie wel ja, maar dat mocht dus niet.**

Journalist: Ja , nou goed, okay. De vraag is dus nu beantwoord dat de Rijksrecherche heeft geconstateerd dat zij niet op de achterkant heeft geschreven.

(3 seconden stilte)

Zwart: **Nee**, de Rijksrecherche heeft haar gevraagd hoe die proef is gegaan en dit heeft zij verklaard.

Journalist: Ja ...

Zwart: En bij de stukken die bij het NFI liggen, is geen proef waarbij zij op de achterkant

heeft geschreven.

Journalist: Precies!

Zwart: **Omdat zij hem overnieuw heeft gedaan.**

Journalist: Precies.

Zwart: **Ja, ze is overnieuw begonnen. de politie agent zei "Nee dat mag niet, je moet op een nieuw blad gaan schrijven". Dat heeft ze gedaan.**

Journalist: Ja okay, duidelijk. Als u dat persbericht ... , ergens moet ik het hebben hoor maar ik kon het in de gauwigheid niet vinden....

Zwart: Nee, ik kan het even naar u toe mailen. Dat is geen probleem. Het is een persbericht en het is een samenvatting.

Journalist: Okay, nou geweldig! Waarom belde u

Zwart: Als u mij een email adres geeft:

Journalist: O ja! Dat is xxxxxxxx

Zwart: Ik zal het persbericht, het is vrij...., of in de samenvatting staat dat er bij het overschrijven een omissie heeft plaatsgevonden. Uuh dat staat verder niet uitgewerkt, maar daar hebben we het net over gehad.

Journalist: Ja, okay.

Zwart: **Dus het feit dat zij het eerste blad ook weer heeft overgeschreven, en dus het stuk vergeten is wat dus aanvankelijk op de achterkant stond.**

Journalist: Ja, en zo moet ik dus die omissie uitleggen?

Zwart: **Ja!**

Journalist: Ja, okay, nou fijn...

Zwart: Ja, maar ik besef dat ja, dat ik de vragen nooit helmaal kan wegnemen want het is een mogelijke verklaring.

Journalist: Ja, waarom is dat hun ...

Zwart: **Een mogelijk verklaring die overigens wel wordt ondersteund door haar dagboekaantekeningen.** Maar dat terzijde.

Journalist: Ja, en waarom is dat niet, je zou toch, ja, die rechercheur kon het zich niet meer herinneren, zei u net hè?

Zwart: **Nee.** Nee, het is geloof ik twee jaar geleden of zo, hè

Journalist: Ja dat is natuurlijk zo. Ja, zo werkt dat dan ook weer.

Zwart: Ja, **en ze zijn overnieuw begonnen en daar is een proces verbaal van opgemaakt,** en die stukken zijn opgestuurd, en het NFI heeft gezegd dat het bruikbare stukken waren. Dus ja, dan kun je ook afvragen wat dan het belang nog is?

Journalist: Mmm, okay, nou reuze bedankt voor het terugbellen in elk geval.

Zwart: Ja , ik stuur het even op.

Journalist: Ja dank u wel, mevrouw Zwart.

Zwart: Okay, dag!

Journalist: Dag!

----- Original Message -----

From: [Boerstra, E.R. \(PaG 's-Gravenhage\)](#)

To: [Wim Dankbaar](#)

Sent: Tuesday, October 20, 2009 9:36 AM

Subject: RE: RE: Geen inhoudelijke reactie

Beste Wim Dankbaar,

Zoals u weet ligt de woordvoering over deze zaak bij het parket in Zwolle. En waarschijnlijk heeft u van mijn collega daar dan ook al onderstaand antwoord ontvangen: Uw vraag houdt verband met een afgesloten strafzaak. Die zaak is uitzonderlijk geweest en heeft beroering teweeg gebracht. Om die reden is er door het Openbaar Ministerie nog lange tijd - ook na het onherroepelijk worden van de rechterlijke uitspraak - antwoord gegeven op vragen en zijn eerdere bevindingen getoetst. Een recent intern onderzoek naar de gang van zaken rond schrijfproeven in dit verband (naar aanleiding waarvan een persbericht is uitgebracht en een samenvatting is gepubliceerd (www.om.nl)) wordt door het OM beschouwd als sluitstuk van dit dossier.

Op vragen, verzoeken of opmerkingen die verband houden met deze zaak zal daarom niet meer worden ingegaan.

Vriendelijke groet,

Evert Boerstra
persvoorlichter

Openbaar Ministerie
Parket-Generaal
Afdeling Communicatie
Kamer 5.15
Prins Clauslaan 16, 2595 AJ Den Haag
Postbus 20305, 2500 EH Den Haag
T 070 339 9848
F 070 339 9858
www.om.nl